

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове

(Обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г., бр. 30, 92 и 95 от 2015 г. и бр. 45 и 58 от 2016 г.)

§ 1. В чл. 4 се създават т. 61 и 62:

„61. „Употребявани акцизни бандероли“ са бандеролите, които са били премахнати от опаковката на освободени за потребление акцизни стоки, без да бъдат повредени или унищожени, с цел повторното им използване в нарушение на изискванията на закона и на нормативните актове за неговото прилагане.

62. „Технически и други средства за контрол“ са обикновена пломба, специална пломба, стикер, хартиена лента с печат и други помощни средства за контрол, които се поставят и премахват от митническите органи при осъществяване на техните правомощия с цел да ограничат достъпа, ползването или разпореждането с дадена движима или недвижима вещ.“

§ 2. В чл. 22, ал. 7 думите „ал. 3“ се заменят с „ал. 3, т. 1, 3 и 4“.

§ 3. В чл. 24 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 4 кодове „3811 21, 3811 29“ и запетаята пред тях се заличават.

2. В ал. 2 се създава т. 7:

„7. добити в изпълнение на програми за отстраняване на нанесени щети върху околната среда, настъпили от минали действия или бездействия, при приватизация на основание § 9, ал. 2 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за опазване на околната среда.“

§ 4. В чл. 24а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3, т. 4 накрая се добавя „с изключение на задължения по невлезли в сила актове, разсрочени, отсрочени или обезпечени“.

2. В ал. 6 т. 5 се отменя.

3. Създава се ал. 9:

„(9) Търговците по смисъла на законодателството на друга държава членка или държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, осъществяват дейност като освободен от акциз краен потребител чрез клон в Република България.“

§ 5. В чл. 24б, ал. 5 се създава изречение второ:

„Непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ.“

§ 6. В чл. 24д се създава ал. 5:

„(5) В случаите на комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия количествата енергийни продукти, вложени за производство на топлинна енергия при условията на чл. 28, ал. 2, се облагат със съответната ставка, определена в чл. 33.“

§ 7. В чл. 27 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 се създава изречение трето:

„Началникът на митницата при констатиране на наличие на издаден ревизионен акт, независимо дали е във фазата на оспорване, или е влязъл в сила, за периода, за който се иска възстановяване на акциз, прекратява като недопустимо производството за възстановяване за съответния период.“

2. В ал. 4:

а) в изречение първо думите „се обжалва в 14-дневен срок пред директора на Агенция „Митници“, който се произнася в 45-дневен срок от датата на получаването на жалбата“ се заменят със „се обжалва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс“;

б) изречения второ и трето се заличават.

§ 8. В чл. 35, ал. 1 след думите „се облагат“ се добавя „в зависимост от употребата“.

§ 9. Член 39 се изменя така:

„Чл. 39. (1) Акцизната ставка за цигарите е, както следва:

1. на специфичния акциз – 101 лв. на 1000 къса;

2. на пропорционалния акциз:

а) 27 на сто от продажната цена – от 1 януари 2017 г.;

б) 28 на сто от продажната цена – от 1 януари 2018 г.

(2) Размерът на акциза по ал. 1 не трябва да е по-малък от:

1. сто шестдесет и осем лв. за 1000 къса - от 1 януари 2017 г.;

2. сто седемдесет и седем лв. за 1000 къса - от 1 януари 2018 г.“

§ 10. В чл. 43, ал. 1, т. 4 накрая се добавя „с издаването на данъчен документ по чл. 84, ал. 1 по реда на чл. 84, ал. 4, освен когато акцизните стоки са унищожени под контрола на митническите органи“.

§ 11. В чл. 45д се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 в изречение първо накрая се поставя запетая и се добавя „като превежда на Държавен фонд „Земеделие“ сумите за изплащане на земеделските стопани“.

2. Алинея 3 се отменя.

§ 12. В чл. 47, ал. 1, т. 4 накрая се добавя „с изключение на задължения по невлезли в сила актове, разсрочени, отсрочени или обезпечени“.

§ 13. В чл. 48, ал. 2 т. 4 се отменя.

§ 14. В чл. 57 се създава ал. 9:

„(9) Търговците по смисъла на законодателството на друга държава членка или държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, осъществяват дейност по чл. 56, ал. 1 чрез клон в Република България.“

§ 15. В чл. 57а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 5 накрая се добавя „или за производство на електрическа енергия“.

2. В ал. 2, т. 4 накрая се добавя „с изключение на задължения по невлезли в сила актове, разсрочени, отсрочени или обезпечени“.

3. Създават се ал. 10 и 11:

„(10) Търговците по смисъла на законодателството на друга държава членка или държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, осъществяват дейност като регистрирано лице по ал. 1 чрез клон в Република България, а по ал. 1, т. 2 може и чрез местно юридическо лице - акредитиран представител по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност.

(11) Акредитираният представител по ал. 10 отговаря солидарно и неограничено за задълженията по този закон на регистрираното чуждестранно лице.“

§ 16. В чл. 57б се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 се създава изречение трето:

„За обекти на лица, които продават природен газ за битови или стопански нужди и за моторно гориво, се считат и изходните точки на националната газопреносна мрежа и пунктовете на предаване на природен газ, в които се извършва освобождаване за потребление по смисъла на чл. 20, ал. 2, т. 17 и 18.“

2. В ал. 6 т. 3 се отменя.

§ 17. В чл. 57в се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 4 накрая се добавя „с изключение на задължения по невлезли в сила актове, разсрочени, отсрочени или обезпечени.“

2. В ал. 2 т. 11 се отменя.

§ 18. В чл. 58а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 2 накрая се добавя „с изключение на задължения по невлезли в сила актове, разсрочени, отсрочени или обезпечени“.

2. В ал. 2 т. 11 се отменя.

§ 19. В чл. 58в, ал. 1, т. 4 накрая се поставя запетая и се добавя „с изключение на задължения по невлезли в сила актове, разсрочени, отсрочени или обезпечени“.

§ 20. В чл. 58г, ал. 2 т. 4 се отменя.

§ 21. В чл. 84 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 20, изречение второ думите „по реда на ал. 8“ се заличават.

2. Създават се ал. 22 и 23:

„(22) В случаите по чл. 20, ал. 2, т. 19 освободен от акциз краен потребител, който е използвал енергийни продукти за осъществяване на комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, издава един регистриран акцизен данъчен документ до 10-о число на месеца, следващ данъчния период, за количествата енергийни продукти, използвани за производство на топлинна енергия.

(23) Алинея 22 се прилага и в случаите, когато освободен от акциз краен потребител е използвал природен газ за цели, различни от посочените в удостоверението, с изключение на случаите на използване на природен газ за моторно гориво.“

§ 22. В чл. 90а, ал. 2, т. 5 накрая се добавя „с изключение на задължения по невлезли в сила актове, разсрочени, отсрочени или обезпечени“.

§ 23. В чл. 90б се създават ал. 3-5:

„(3) В случаите на разносна търговия или продажба на тютюневи изделия без предварителна заявка лицата, получили разрешение за търговия с тютюневи изделия, предоставят в седемдневен срок в компетентното митническо учреждение идентификационните данни на транспортните средства, използвани за дейността.

(4) Лицата по ал. 3 уведомяват писмено компетентното митническо учреждение за идентификационните данни на всяко следващо транспортно средство или при необходимост от замяна на едно транспортно средство с друго - преди използването им за дейността.

(5) Продажбата на тютюневи изделия чрез използване на транспортни средства е допустима само за осъществяване на тяхната доставка от и за лица, получили разрешение за търговия с тютюневи изделия.“

§ 24. В чл. 93 се създава ал. 12:

„(12) Лицата, собственици или ползватели на транспортните средства и съдовете за транспортиране по ал. 6, са длъжни да използват глобалната система за позициониране и средствата за измерване и контрол по предназначение в работния им обхват, като осигуряват и следят за тяхната техническа изправност, правилна употреба и непрекъснато предаване на данни към доставчик на GPS услуги. При неизпълнение на изискванията сертификатът за одобрен съд за транспортиране се счита за прекратен от датата, следваща датата, на която митническите органи са установили съответните факти и обстоятелства.“

§ 25. В чл. 99 ал. 4 се изменя така:

„(4) Забранява се поставянето, съхраняването, пренасянето или превозването, включително върху акцизни стоки, на употребявани акцизни бандероли, както и освобождаването за потребление на акцизни стоки, облепени с бандерол по отменения образец, след датата на въвеждане на новия образец на бандерол.“

§ 26. В чл. 102, ал. 3 се създава т. 3:

„3. поставят технически или други средства за контрол върху движими или недвижими вещи - в знак, че достъпът или разпореждането с тях са ограничени.“

§ 27. Създава се чл. 102а:

„Чл. 102а. (1) Техническите устройства по чл. 102, ал. 3, т. 1 се използват за:

1. проследяване, позициониране и спиране на транспортни средства;
2. наблюдение и/или заснемане на транспортни средства и места, на които се извършват дейности или се държат акцизни стоки;
3. получаване на данни и/или определяне на показатели, имащи значение за акцизното облагане;
4. предотвратяването на нарушения.

(2) Контролът върху движението на акцизни стоки на територията на страната чрез използване на технически устройства се осъществява независимо от мястото на товарене или разтоварване на стоките. При обоснован риск от отклоняване от облагане с акциз или нарушаване на закона митническите органи могат да определят подходящ маршрут за движение на транспортните средства на територията на страната. Маршрутът се определя по начин, който да не създава предпоставки за неоправдани транспортни разходи или за забавяне на превоза.

(3) При инсталиране, използване и демонтиране на техническите устройства митническите органи могат да изискват деклариране на конкретни факти и обстоятелства за акцизните стоки, както и за дейностите, свързани с тях.

(4) При инсталиране, използване и демонтиране на техническите устройства подлежащите на контрол лица, както и техните работници и служители са длъжни да оказват необходимото съдействие (включително с осигуряване на достъп до електрозахранване) и да ги пазят от повреждане или унищожаване. Митническите органи могат да отправят писмени предписания, които са задължителни за лицата.

(5) Лицата, които със свои действия или бездействия са причинили или допуснали причиняването на щети или унищожаване на устройствата по ал. 1, възстановяват направените от Агенция „Митници“ разходи в едномесечен срок от получаването на поканата.“

§ 28. В чл. 103 се създава ал. 6:

„(6) В случаите на чл. 42 и 43 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс претърсването и изземването може да се извърши и от митнически служители, определени със заповед на директора на Агенция „Митници“.“

§ 29. Създава се чл. 104а:

„Чл. 104а. (1) Данъчната информация по смисъла на чл. 72 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, свързана с прилагането на този закон, се предоставя от митническите органи по реда на същия кодекс.

(2) По собствена инициатива митническите органи и органите на Националната агенция за приходите си предоставят наличната данъчна информация по чл. 72 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс с цел разкриване или предотвратяване извършването на данъчни нарушения или престъпления.

(3) Данъчната информация, свързана с прилагането на този закон, се обработва, съхранява и унищожава по ред, определен от директора на Агенция „Митници“.“

§ 30. В чл. 107 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създават се ал. 2-5:

„(2) Анализите за целите на контрола върху акцизните стоки се извършват в лабораториите на Агенция „Митници“.

(3) Показателите, въз основа на които се изчислява размерът на акциза, както и другите признаци и индикатори от значение за акцизното облагане се определят от лабораториите по ал. 2.

(4) При обективна необходимост Агенция „Митници“ може да възложи извършването на изпитвания на външни акредитирани лаборатории.

(5) След приключване на съответното производство по отношение на съхраняваните от митническите органи проби от акцизни стоки се прилага редът на чл. 124, ал. 5, 6 и 8.“

§ 31. В чл. 108а се създава ал. 3:

„(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат за лицата по чл. 90е, съхраняващи, предлагащи или продаващи тютюневи изделия от транспортни средства, за които е предоставена информацията по чл. 90б, ал. 3 и 4.“

§ 32. В чл. 112 ал. 3 и 4 се изменят така:

„(3) При нарушение по ал. 1, когато лицето е начислило данъка в периода, следващ периода, през който акцизът е следвало да бъде начислен, имуществената санкция е в размер 5 на сто от акциза, но не по-малко от 200 лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 400 лв.

(4) При нарушение по ал. 1, когато лицето е начислило данъка в период, следващ периода по ал. 3, имуществената санкция е в размер 10 на сто от акциза, но не по-малко от 400 лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 600 лв.“

§ 33. В чл. 116 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Имууществената санкция по ал. 1 се налага и на лицата, нарушили условията и реда за инсталиране и използване на глобалната система за позициониране и средствата за измерване и контрол, както и предаването на данни към Агенция „Митници“.“

§ 34. В чл. 120, ал. 2 думите „3, 5 и 6“ се заменят с „3 и 5“.

§ 35. В чл. 121 се създава ал. 6:

„(6) Алинея 5 се прилага и по отношение на употребяваните бандероли, облепени върху опаковките на тютюневи изделия или алкохолни напитки, за които не са били предназначени.“

§ 36. Член 122а се изменя така:

„Чл. 122а. (1) Лице, което е манипулирало, премахнало или въздействало по друг неправиломерен начин върху средствата по чл. 102, ал. 3, т. 3 или върху техническите устройства по чл. 102а, се наказва с глоба за физическите лица в размер от 1000 лв. до 10 000 лв. и с имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци в размер от 2000 лв. до 20 000 лв.

(2) Лице, което е манипулирало или въздействало по друг неправиломерен начин върху средствата за измерване и контрол по чл. 93, ал. 6, т. 2 и чл. 103а, както и върху оборудване, софтуер и мрежа, осигуряващи или свързани с предаване на данни, се наказва с глоба за физическите лица в размер от 1000 лв. до 10 000 лв. и с имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци в размер от 5000 лв. до 30 000 лв.

(3) При повторно нарушение по ал. 1 глобата е в размер до 15 000 лв., но не по-малко от 3000 лв., а имуществената санкция - в размер до 30 000 лв., но не по-малко от 6000 лв.

(4) При повторно нарушение по ал. 2 глобата е в размер до 15 000 лв., но не по-малко от 3000 лв., а имуществената санкция - в размер до 50 000 лв., но не по-малко от 10 000 лв.

(5) Глобата и имуществената санкция по ал. 1 и 2 се налагат и на лицата по чл. 102а, ал. 5.“

§ 37. Член 126 се изменя така:

„Чл. 126. Лице, което държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, се наказва:

1. с глоба за физическите лица в двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 1000 лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 2000 лв.;

2. с имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци в двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 2000 лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 4000 лв.“

§ 38. В чл. 126б след думите „чл. 118“ се поставя запетая и се добавя „120“.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 39. (1) Производства по възстановяване на акциз до влизането в сила на този закон, при констатиране на наличие на издаден ревизионен акт, независимо дали той е във фазата на оспорване, или е влязъл в сила, за периода, за който се иска възстановяване на акциз, се прекратяват за съответния период.

(2) Извън случаите по ал. 1 производствата по чл. 27, образувани до влизането в сила на този закон, се довършват по досегашния ред.

§ 40. В тримесечен срок от влизането в сила на този закон лицата, получили разрешение за търговия с тютюневи изделия, в случаите по чл. 90б, ал. 3 предоставят на компетентното митническо учреждение идентификационните данни на транспортните средства.

§ 41. В Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 37 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г., бр. 23, 30, 68, 98, 101, 104 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 41, 79, 94 и 95 от 2015 г. и бр. 58 и 60 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3, ал. 5, в основния текст думите „и качеството им“ се заменят с „в качеството им“.

2. В чл. 6:

а) в ал. 2 т. 3 се изменя така:

„3. фактическото предоставяне на стока по договор за лизинг, който предвижда прехвърляне на всички рискове и изгоди от собствеността върху стоката, както когато в края на договора е предвидено да се прехвърли собствеността на лизингополучателя или настоящата стойност на сбора от вноските по договора за лизинг, с изключение на лихвата по чл. 46, ал. 1, т. 1, е практически идентична на пазарната стойност на стоката към датата на предоставянето.“;

б) в ал. 3:

аа) в т. 1 думите „изцяло или частично данъчен кредит“ се заменят с „данъчен кредит изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност по чл. 71а и 71б“;

бб) в т. 2 думите „изцяло или частично данъчен кредит“ се заменят с „данъчен кредит изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност по чл. 71а и 71б“;

вв) в т. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „в която лицето не е регистрирано за целите на ДДС“;

в) създава се ал. 6:

„(6) Алинея 3, т. 2 се прилага и в случаите на извършване на безвъзмездна вътреобщностна доставка на стока, когато при производството, вноса или придобиването ѝ е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит.“

3. В чл. 9 се създава ал. 5:

„(5) Алинея 3, т. 1 не се прилага за използвани стоки, за които е упражнено право на данъчен кредит по чл. 71а и 71б.“

4. В чл. 10, ал. 1 т. 5 се изменя така:

„5. предоставяне за ползване на имоти от държавата и общините на заявителите за нуждите на частни детски градини и училища по Закона за предучилищното и училищното образование и последващото им преминаване към държавата и общините от заявителите в случаите на закриване на детските градини и училищата.“

5. Създава се чл. 10а:

„Липса на доставка на стоки или услуги в други случаи

Чл. 10а. (1) Не е доставка на стока или услуга внасянето на стока или услуга от съдружник за постигане на общата цел по договор за създаване на неперсонифицирано дружество.

(2) За получените стоки или услуги по ал. 1 за неперсонифицираното дружество не възникват права и задължения по този закон. Съдружникът, който внася стоките или услугите, изпълнява всички права и задължения по този закон във връзка с използването им от неперсонифицираното дружество, включително на правото на приспадане на данъчен кредит и на задължението за извършване на корекция на ползвания данъчен кредит.

(3) Когато стоките и услугите по ал. 1 се използват от неперсонифицираното дружество както за извършване на доставки, за които е налице право на приспадане на данъчен кредит, така и/или за доставки или дейности, за които не е налице такова право, съдружникът начислява данък или извършва корекция на ползвания данъчен кредит по закона, като използва коефициента по чл. 73 за годината на настъпване на изменението, изчислен на базата на оборота, извършван от неперсонифицираното дружество.“

6. В чл. 25:

а) алинея 4 се изменя така:

„(4) При доставка с периодично или непрекъснато изпълнение, с изключение на доставките по чл. 6, ал. 2, всеки период, за който е уговорено плащане, се смята за отделна доставка и данъчното събитие за нея възниква на датата, на която плащането е станало дължимо. При доставка на услуга с поетапно изпълнение, при която отделните етапи се приемат от получателя, всеки етап се смята за отделна доставка, данъчното събитие за която възниква на датата на приемане на съответния етап.“;

б) в ал. 5 след думите „Алинея 4“ се поставя запетая и се добавя „изречение първо“.

7. В чл. 27 ал. 2 се изменя така:

„(2) Данъчната основа на доставка на услуги по чл. 9, ал. 3, т. 1 и 2 е сумата на направените преки разходи, свързани с извършването ѝ. При определяне на сумата на направените преки разходи за използваните стоки, които са или биха били дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане, се взема предвид разход за изхажяването им като част от стойността на данъчната основа, за начисления данък върху която е приспаднал данъчен кредит, изчислен за всеки данъчен период по линейния метод за недвижимите имоти за период от 20 години считано от началото на данъчния период, през който е упражнено правото на данъчен кредит, съответно от началото на данъчния период, през който е започнало фактическото използване, в случай че имотът не се ползва повече от една година след данъчния период, през който е упражнено правото на данъчен кредит, а за всички останали стоки - за период от 5 години считано от началото на данъчния период, през който е упражнено правото на данъчния кредит. Разходът за изхажяване при учредено вещно право върху стока се определя за периода, за който е учредено правото, но не повече от съответните години по изречение второ. Данъчната основа на доставка на услуги по чл. 9, ал. 3, т. 3 е сумата от направените преки разходи за извършването им, намалена с разходи за изхажяване предвид обичайния икономически живот на подобрението, а ако не може да се установи сумата на преките разходи, данъчната основа е пазарната цена.“

8. В чл. 31:

а) в т. 2:

аа) буква „а“ се изменя така:

„а) плавателни съдове, предназначени и използвани за превоз на стоки или пътници в открито море, с изключение на използваните за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;“

бб) буква „г“ се изменя така:

„г) плавателни съдове с военно предназначение, попадащи в Комбинираната номенклатура под Код по КН 8906 10 00, напускащи територията на страната и плаващи по направление за пристанища или закотвяне извън територията на страната;“

б) точки 3-5 се изменят така:

„3. доставката на услуги по строителството, поддръжката, ремонта, модификацията, трансформацията, сглобяването, оборудването, съоръжаването, превоза и унищожаването на въздухоплавателни средства, използвани от авиационен оператор, извършващ предимно международни рейсове, и на плавателни съдове по т. 2 с изключение на тези по буква „г“;

4. отдаването под наем на въздухоплавателни средства, използвани от авиационен оператор, извършващ предимно международни рейсове, и на плавателни съдове по т. 2 с изключение на тези по буква „г“;

5. обработката на въздухоплавателни средства, използвани от авиационен оператор, извършващ предимно международни рейсове, и на плавателни съдове по т. 2 с изключение на тези по буква „г“;

в) в т. 6 буква „а“ се изменя така:

„а) плавателни съдове по т. 2 с изключение на тези по буква „г“;

г) точка 7 се изменя така:

„7. доставката на въздухоплавателни средства, използвани от авиационен оператор, извършващ предимно международни рейсове, и на плавателни съдове по т. 2 с изключение на тези по буква „г“;

д) точка 9 се изменя така:

„9. доставката на услуги по глава девета от Кодекса на търговското корабоплаване, оказвани на плавателни съдове по т. 2, с изключение на тези по буква „г“;

9. В чл. 44, ал. 1, т. 2 след думите „използвани за тяхната дейност или“ се добавя „използвани“.

10. В чл. 46, ал. 1, т. 4 думите „и услугата по изработка“ се заличават.

11. В чл. 50:

а) в заглавието и в ал. 1 в основния текст думите „или услуги“ се заличават;

б) алинея 2 се отменя.

12. В чл. 58, ал. 1 т. 8 се изменя така:

„8. въздухоплавателни средства и плавателни съдове по чл. 31, т. 7, както и на резервни части за тях“.

13. В чл. 63:

а) алинея 4 се изменя така:

„(4) Независимо от ал. 3 данъкът става изискуем на датата на издаване на фактурата, а когато няма задължение за издаване на фактура – на датата на издаване на документа, удостоверяващ придобиването на ново превозно средство, когато са издадени преди 15-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е настъпило данъчното събитие.“;

б) алинея 5 се изменя така:

„(5) Алинея 4 не се прилага, когато фактурата или документът, удостоверяващ придобиването на ново превозно средство, са издадени във връзка с направено плащане преди датата на възникване на данъчното събитие.“

14. Създава се чл. 71а:

„Право на данъчен кредит, пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, при придобиване и изграждане на недвижими имоти, включени в стопанските активи на данъчно задължено лице

Чл. 71а. (1) За начислен данък при придобиване и изграждане на недвижим имот, който е или би бил дълготраен актив по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане, който ще се използва едновременно както за независима икономическа дейност, така и за личните нужди на данъчно задълженото лице, на собственика, работниците и служителите или по-общо за цели, различни от неговата независимата икономическа дейност, лицето приспада данъчен кредит в съответствие с правилата на тази глава за частта от начисления му данък, съответстващ на използването на имота за независима икономическа дейност.

(2) Размерът на данъка, за който се приспада данъчен кредит по ал. 1, се определя пропорционално на степента на използването на недвижимия имот за независима икономическа дейност спрямо общото използване както за независима икономическа дейност, така и за цели, различни от независимата икономическа дейност, изчислен до втория знак на десетичната запетая.

(3) Когато независимата икономическа дейност на регистрираното лице се състои както от доставки, за които лицето има право на приспадане на данъчен кредит, така и от доставки или дейности, за които няма такова право, за определения по реда на ал. 2 данък за приспадане се прилага чл. 73.

(4) Пропорцията по ал. 2 се определя чрез прилагането на критерий за разпределяне, който гарантира максимално точно изчисляване на размера на данъка, съответстващ на използването на недвижимия имот за осъществяване на независима икономическа дейност, като се отчита спецификата на имота.

(5) Регистрирано лице, което включи в стопанските си активи само част от недвижимия имот, която може да се обособи и разграничи, прилага ал. 1-4 само за включената в стопанските му активи част.

(6) Всяко регистрирано лице уведомява компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите за критерия по ал. 4, който е приложен за изчисляване на пропорцията по ал. 2, по ред, определен в правилника за прилагане на закона.

(7) Веднъж годишно, ако установи, че друг критерий за разпределение отразява по-точно пропорцията по ал. 2 от критерия, за който е уведомило компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите по ал. 6, лицето може да подаде ново уведомление, в което да посочи критерия, който възнамерява да прилага за целите на чл. 79а.

(8) Алинеи 1-7 са приложими и за учредено в полза на регистрираното лице вещно право върху недвижим имот, който ще се използва едновременно както за независима икономическа дейност, така и за негови лични нужди или за нуждите на неговите собственик, работници и служители, или по-общо за цели, различни от неговата независимата икономическа дейност.“

15. Създава се чл. 71б:

„Право на данъчен кредит, пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност за различни от недвижими имоти стоки, които са или биха били дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративно подоходно облагане

Чл. 71б. За различни от недвижими имоти стоки, включени в стопанските активи на регистрирано лице, които са или биха били дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративно подоходно облагане и които ще се използват едновременно както за извършване на независима икономическа дейност, така и за негови лични нужди или за нуждите на неговите собственик, работници и служители, или по-общо за цели, различни от неговата независима икономическа дейност, лицето прилага разпоредбите на чл. 71а.“

16. В чл. 73:

а) в ал. 4, т. 4 накрая се добавя „с изключение на тези, за които не се приспада данъчен кредит на основание чл. 71а и 71б“;

б) създава се ал. 9:

„(9) За стоки или услуги, които не са или не биха били дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративно подоходно облагане и които регистрирано лице ще използва едновременно както за извършване на доставки, за които има право на приспадане на данъчен кредит, така и за доставки или дейности, за които няма такова право, лицето може да не приложи ал. 1-8, ако при упражняване на данъчен кредит приложи критерий за разпределяне, който гарантира по-точно изчисляване на размера на данъка, съответстващ на използването на съответната стока или услуга за извършване на доставки, за които лицето има право на приспадане на данъчен кредит.“

17. В чл. 74:

а) в ал. 1 думите „чл. 102 или 132“ се заменят с „чл. 102, 132 или 132а“;

б) в ал. 2, т. 4 думата „вещи“ се заменя с „имоти“;

в) създава се ал. 4:

„(4) За налични стоки на регистрираното лице по ал. 1, които са или биха били дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане, които се използват едновременно както за извършване на независима икономическа дейност, така и за негови лични нужди или за нуждите на неговите собственик, работници и служители, или по-общо за цели, различни от неговата независимата икономическа дейност, право на данъчен кредит по ал. 2 възниква при условията на чл. 71а и 71б.“

18. В чл. 76, ал. 2, т. 5 думата „вещи“ се заменя с „имоти“.

19. В чл. 78 се създават ал. 3 и 4:

„(3) Регистрираното лице е длъжно да коригира размера на ползвания данъчен кредит при разваляне на доставка, за която е издадена фактура за авансово плащане, по ред, определен с правилника за прилагане на закона, независимо дали авансовото платената сума му е възстановена и дали доставчикът му е издал кредитно известие.

(4) Алинеи 1-3 се прилагат и когато е прекратена регистрацията по този закон на доставчика.“

20. Член 79 се изменя така:

„Корекции при унищожаване, липси и брак на стока или при доставка на стока или услуга

Чл. 79. (1) Регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност е приспаднало данъчен кредит за произведена, закупена, придобита или внесена от него стока, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоката начислява и дължи данък в размер на приспаднатия данъчен кредит.

(2) Регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност е приспаднало данъчен кредит за произведена, закупена, придобита или внесена от него стока, съответно изцяло или частично е приспаднало данъчен кредит за получена услуга, при извършване на последваща доставка на стоката или услугата, за която не е налице право на приспадане на данъчен кредит, дължи данък в размер на приспаднатия данъчен кредит.

(3) За стоките и услугите, които са или биха били дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане, за целите на ал. 1 и 2 лицето дължи данък в размер, определен по следната формула:

1. за недвижимите имоти:

$$\text{ДД} = \text{ПДК} \times \frac{1}{20} \times \text{БГ, където:}$$

ДД е дължимият данък;

ПДК - размерът на ползвания данъчен кредит при придобиване на имота;

БГ - броят на годините от настъпване на обстоятелството по ал. 1 и 2, включително годината на настъпване на обстоятелството, до изтичане на 20-годишния срок, считано от началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че имотът не е използван повече от една година след годината на упражняване правото на данъчен кредит;

2. за всички останали стоки или услуги:

$$\text{ДД} = \text{ПДК} \times \frac{1}{5} \times \text{БГ, където:}$$

ДД е дължимият данък;

ПДК - размерът на ползвания данъчен кредит при придобиване на стоката или услугата;

БГ - броят на годините от настъпване на обстоятелството по ал. 1 и 2, включително годината на настъпване на обстоятелството, до изтичане на 5-годишния срок, считано от началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит.

(4) Начисляването на данъка по ал. 1 - 3 се извършва в данъчния период, през който е възникнало съответното обстоятелство, чрез съставяне на протокол за определяне размера на дължимия данък и отразяването му в дневника за продажбите и в справка-декларацията за този данъчен период.

(5) Регистрирано лице, което не е приспаднало данъчен кредит или е приспаднало данъчен кредит частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност за произведена, закупена, придобита или внесена от него стока, или не е приспаднало данъчен кредит или е приспаднало частично данъчен кредит за услуга, които са или биха били дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане, и извърши облагаема доставка на стоката или услугата, приспада неползвания при придобиването данъчен кредит в размер, определен по следната формула:

1. за недвижимите имоти:

$$ДК = (НДДС - ПДК) \times \frac{1}{20} \times БГ, \text{ където:}$$

ДК е размерът на неползвания при придобиването данъчен кредит, който лицето може да приспадне;

НДДС – начисленият ДДС при придобиване на имота до степента на включването му в стопанските активи на данъчно задължено лице;

ПДК - размерът на ползвания данъчен кредит при придобиване на имота;

БГ - броят на годините от доставката на недвижимия имот, включително годината на доставката, до изтичане на 20-годишния срок, считано от:

- началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че имотът не се ползва повече от една година след годината на упражняване правото на данъчен кредит, или

- началото на годината, през която изтича срокът по чл. 72, ал. 1, когато при придобиване или изграждане на имота не е упражнено право на данъчен кредит;

2. за всички останали стоки и услуги:

$$\text{ДК} = (\text{НДДС} - \text{ПДК}) \times \frac{1}{5} \times \text{БГ, където:}$$

ДК е размерът на неползвания при придобиването данъчен кредит, който лицето може да приспадне;

НДДС – начисленият ДДС при придобиване на стоката или услугата до степента на включването им в стопанските активи на данъчно задължено лице;

ПДК - размерът на ползвания данъчен кредит при придобиване на стока или услугата;

БГ - броят на годините от доставката на стоката или услугата, включително годината на доставката, до изтичане на 5-годишния срок, считано от началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит, а когато не е упражнено право на данъчен кредит, от началото на годината, през която изтича срокът по чл. 72, ал. 1.

(6) Правото на данъчен кредит за данъка по ал. 5 се упражнява в данъчния период, през който е извършена доставката на стоката или услугата, чрез съставяне на протокол за определяне размера на неползвания при придобиването данъчен кредит, който лицето може да приспадне, и отразяването му в дневника за покупки и в справка-декларацията за този данъчен период.

(7) Алинеи 2, 3 и 5 се прилагат в случаите на доставка по чл. 6, ал. 3, т. 1 и 2 и чл. 111, ал. 1.“

21. Създава се чл. 79а:

„Корекция на ползван данъчен кредит за придобити, произведени или внесени стоки, включително за придобити или изградени недвижими имоти, включени в стопанските активи на регистрирано лице, които са или биха били дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане

Чл. 79а. (1) За стоки, включително недвижими имоти, които са или биха били дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане, за всяка от годините, следващи годината на упражняване на право на данъчен кредит, през която настъпи изменение в използването на съответната стока за доставки, за които е налице право на приспадане на данъчен кредит, размерът на ползвания данъчен кредит се коригира, когато е по-голям или по-малък от този, на който регистрираното лице би имало право на приспадане, ако придобиваше стоката в годината на настъпване на изменението.

(2) Алинея 1 се прилага и когато при придобиване, производство или внос на стоката, включително при придобиване и изграждане на недвижимия имот, е приспаднал данъчен кредит частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност или не е приспаднал данъчен кредит.

(3) Корекцията по ал. 1 се определя по следната формула:

1. за недвижими имоти:

$$\text{ИРПДК} = \frac{\text{НДДС}}{20} \times (\text{ПрНИД}_x \times K_x - \text{ПрНИД}_0 \times K_0), \text{ където:}$$

ИРПДК е изменение в размера на ползвания данъчен кредит за годината на настъпване на изменението в използването на недвижимия имот;

НДДС – начислен ДДС при придобиване на имота;

ПрНИД₀ - пропорция на използването на недвижимия имот за независима икономическа дейност спрямо общото му използване за годината, през която е упражнено право на данъчен кредит за него;

ПрНИД_x – пропорция на използването на недвижимия имот за независима икономическа дейност спрямо общото му използване за годината на настъпване на изменението в използването на имота до изтичане на 20-годишния срок, считано от:

- началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че имотът не се ползва повече от една година след годината на упражняване правото на данъчен кредит, или

- началото на годината, през която изтича срокът по чл. 72, ал. 1, когато при придобиване или изграждане на имота не е упражнено право на данъчен кредит;

K_0 – коефициент на корекция по чл. 73 за годината, през която е упражнено право на данъчен кредит;

K_x – коефициент на корекция по чл. 73 за годината на настъпване на изменението в използването на имота до изтичане на 20-годишния срок, считано от:

- началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че имотът не се ползва повече от една година след годината на упражняване правото на данъчен кредит, или

- началото на годината, през която изтича срокът по чл. 72, ал. 1, когато при придобиване или изграждане на имота не е упражнено право на данъчен кредит;

2. за всички останали стоки:

$$\text{ИРПДК} = \frac{\text{НДДС}}{5} \times (\text{ПрНИД}_x \times K_x - \text{ПрНИД}_0 \times K_0), \text{ където:}$$

ИРПДК е изменение в размера на ползвания данъчен кредит за годината на настъпване на изменението в използването на стоката;

НДДС – начислен ДДС при придобиване на стоката;

ПрНИД_0 - пропорция на използването на съответната стока за независима икономическа дейност спрямо общото ѝ използване за годината, през която е упражнено право на данъчен кредит за нея;

ПрНИД_x – пропорция на използването на съответната стока за независима икономическа дейност спрямо общото ѝ използване за годината на настъпване на изменението в използването на стоката до изтичане на 5-годишния срок, считано от началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит, а когато не е упражнено право на данъчен кредит, от годината, през която изтича срокът по чл. 72, ал. 1;

K_0 – коефициент на корекция по чл. 73 за годината, през която е упражнено право на данъчен кредит;

K_x – коефициент на корекция по чл. 73 за годината на настъпване на изменението в използването на стоката до изтичане на 5-годишния срок, считано от началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит, а когато не е упражнено право на данъчен кредит, от годината, през която изтича срокът по чл. 72, ал. 1.

(4) За целите на изчисляването на корекцията по ал. 3:

1. K_x е 1, ако през съответната година регистрираното лице използва стоката само за доставки, за които е налице право на приспадане на данъчен кредит;

2. K_x е 0, ако през съответната година регистрираното лице използва стоката само за доставки, за които не е налице право на приспадане на данъчен кредит;

3. K_0 е 1, ако при придобиване на стоката регистрираното лице изцяло е приспаднало данъчен кредит, тъй като е възнамерявало да я използва само за доставки, за които е налице право на приспадане на данъчен кредит;

4. K_0 е 0, ако при придобиване на стоката регистрираното лице не е приспаднало данъчен кредит, тъй като е възнамерявало да я използва само за доставки, за които не е налице право на приспадане на данъчен кредит;

5. ПрНИД_x е 1, ако през съответната година регистрираното лице използва стоката за независима икономическа дейност или за доставки, за които е начислен данък по чл. 9, ал. 3, т. 1;

6. ПрНИД_x е 0, ако през съответната година регистрираното лице използва стоката за цели, различни от неговата независимата икономическа дейност, и не е начислило данък по чл. 9, ал. 3, т. 1;

7. ПрНИД_0 е 1, ако при придобиване на стоката регистрираното лице не е приложило чл. 71а и 71б, тъй като е предвиждало да я използва за независимата си икономическа дейност;

8. ПрНИД_0 е 0, ако при придобиване на стоката регистрираното лице не е приложило чл. 71а и 71б, тъй като е предвиждало да я използва само за цели, различни от независимата си икономическа дейност.

(5) Корекцията по ал. 3 се извършва в последния данъчен период на годината, през която са настъпили съответните обстоятелства, чрез съставяне на протокол за извършената корекция и отразяване на изменението в размера на ползвания данъчен кредит по този протокол в дневника за покупки и в справка-декларацията за този данъчен период, както следва:

1. със знак (+), когато е в посока увеличение на размера на ползвания данъчен кредит;

2. със знак (-), когато е в посока намаление на размера на ползвания данъчен кредит.

(6) За учредено в полза на регистрираното лице вещно право върху стока ал. 1 се прилага за периода, за който е учредено правото, но не повече от съответните години по ал. 4.“

22. Създава се чл. 79б:

„Корекция на ползван данъчен кредит за получени услуги, включени в стопанските активи на регистрирано лице, които са или биха били дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане

Чл. 79б. (1) За услуги, които са или биха били дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане, за всяка от годините, следващи годината на упражняване на право на данъчен кредит, през която настъпи изменение в използването на съответната услуга за доставки, за които е налице право на приспадане на данъчен кредит, размерът на ползвания данъчен кредит се коригира, когато е по-голям или по-малък от този, на който регистрираното лице би имало право на приспадане, ако получаваше услугата в годината на настъпване на изменението.

(2) Алинея 1 се прилага и когато при получаване на услугата е приспаднат частично данъчен кредит или не е приспаднат данъчен кредит.

(3) Корекцията по ал. 1 се определя по следната формула:

$$\text{ИРПДК} = \frac{\text{НДДС}}{5} \times (K_x - K_0), \text{ където:}$$

ИРПДК е изменение в размера на ползвания данъчен кредит за годината на настъпване на изменението в използването на услугата;

НДДС – начислен ДДС при получаване на услугата;

K_0 – коефициент на корекция по чл. 73 за годината, през която е упражнено право на данъчен кредит;

K_x – коефициент на корекция по чл. 73 за годината на настъпване на обстоятелствата до изтичане на 5-годишния срок, считано от:

- началото на годината, в която е упражнено правото на данъчен кредит, или

- когато не е упражнено право на данъчен кредит от началото на годината, през която изтича срокът по чл. 72, ал. 1.

(4) За целите на изчисляването на корекцията по ал. 3:

1. K_x е 1, ако през съответната година регистрираното лице използва услугата само за доставки, за които е налице право на приспадане на данъчен кредит;

2. K_x е 0, ако през съответната година регистрираното лице използва услугата само за доставки, за които не е налице право на приспадане на данъчен кредит;

3. K_0 е 1, ако при получаване на услугата регистрираното лице изцяло е приспаднало данъчен кредит, тъй като е възнамерявало да я използва само за доставки, за които е налице право на приспадане на данъчен кредит;

4. K_0 е 0, ако при получаване на услугата регистрираното лице не е приспаднало данъчен кредит, тъй като е възнамерявало да я използва само за доставки, за които не е налице право на приспадане на данъчен кредит.

(5) Корекцията по ал. 3 се извършва в последния данъчен период на годината, през която са настъпили съответните обстоятелства, чрез съставяне на протокол за извършената корекция и отразяване на изменението в размера на ползвания данъчен кредит по този протокол в дневника за покупки и в справка-декларацията за този данъчен период, както следва:

1. със знак (+), когато е в посока увеличение на размера на ползвания данъчен кредит;

2. със знак (-), когато е в посока намаление на размера на ползвания данъчен кредит.“

23. В чл. 80:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Корекции по чл. 79, 79а и 79б не се извършват:

1. в следните случаи:

а) стоките или услугите са използвани за доставки по чл. 70, ал. 3;

б) за доставката на стока или услуга към приобретателя от преобразуващия се, от отчуждителя или от апортиращия в случаите по чл. 10, ал. 1;

в) за внасянето на стоки или услуги от съдружник за постигане на общата цел по договор за създаване на неперсонифицирано дружество;

2. когато данъчният режим на доставките, за които регистрираното лице използва стоките или услугите, бъде променен със закон;

3. за недвижимите имоти, които са или биха били дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане, когато са изминали 20 години, считано от:

а) началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че имотът не се ползва повече от една година след годината на упражняване на правото на данъчен кредит, или

б) началото на годината, през която изтича срокът по чл. 72, ал. 1, когато при придобиване или изграждане на имота не е упражнено право на данъчен кредит;

4. за различни от недвижими имоти стоки или услуги, които са или биха били дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане, когато са изминали 5 години, считано от:

а) началото на годината, в която е упражнено правото на данъчен кредит, или

б) началото на годината, през която изтича срокът по чл. 72, ал. 1, когато не е упражнено право на данъчен кредит;

5. когато документът по чл. 71 за придобиването за стоката или услугата не е посочен в дневника за покупки по чл. 124 в срока по чл. 72.“;

б) в ал. 2, в основния текст думите „чл. 79, ал. 3“ се заменят с „чл. 79“;

в) алинея 3 се отменя.

24. В чл. 92 ал. 5 се изменя така:

„(5) Когато в случаите по ал. 3 и 4 са налице изискуеми публични вземания, събирани от Националната агенция за приходите, възникнали до датата на издаване на ревизионния акт или на акта за прихващане и възстановяване, органът по приходите ги прихваща и възстановява остатъка, ако има такъв.“

25. В чл. 96, ал. 4 се създават изречения второ и трето:

„В облагаемия оборот се включва и оборотът, реализиран от преобразуващия се или от отчуждителя, когато същият е регистрирано по този закон лице, за период, не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди преобразуването или прехвърлянето, в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 1 и 2, както и по т. 3 само при непарична вноска на предприятие или обособена част от него. При отделяне или разделяне, както и при непарична вноска на обособена част от предприятие се взема предвид оборотът,

реализиран при осъществяване на прехвърлените дейности от преобразуващия се или от отчуждителя, а при невъзможност същият да бъде определен, в зависимост от дейностите - пропорционално на прехвърлените активи.“

26. В чл. 104:

а) в ал. 1 думите „се връчва“ се заменят с „и по негово искане се предоставя“;

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) При писмено искане от регистрираното лице, в 7-дневен срок органът по приходите издава удостоверение в един или повече екземпляра съгласно желанието на лицето.“

27. В чл. 108 се създава ал. 3:

„(3) Лице, регистрирано на основание чл. 132, може да подаде заявление за deregистрация по общите условия на този закон, когато към датата на подаване на заявлението не е налице основание за задължителна регистрация.“

28. В чл. 109, ал. 2 след думите „чл. 108, ал. 1“ се добавя „и 3“.

29. В чл. 111:

а) в ал. 1 основният текст се изменя така:

„(1) Към датата на deregистрацията се смята, че лицето извършва доставка по смисъла на закона на всички налични стоки и услуги, за които изцяло или частично, включително стоки, за които пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, е ползвало данъчен кредит и които са:“;

б) в ал. 2 т. 1 и 2 се изменят така:

„1. при deregистрация поради смърт на физическо лице или на физическо лице - едноличен търговец, когато общата сума на данъчните основи на наличните стоки и услуги, определени по чл. 27, ал. 5, за които изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност е ползвало данъчен кредит, е до 25 000 лв. включително; когато общата сума на данъчните основи на наличните стоки и услуги надвишава 25 000 лв., данък се начислява върху общата сума на данъчните основи на стоките и услугите;

2. когато общата сума на данъчните основи на наличните стоки и/или услуги надвишава 25 000 лв., при дерегистрация поради смърт на физическо лице, което:

а) не е едноличен търговец, когато независимата икономическа дейност на починалото лице бъде продължена от лице, регистрирано по този закон на основание, което предоставя право на приспадане на данъчен кредит – само за приетите по наследство или по завет стоки и услуги, или от лице, което се регистрира на основание, което предоставя право на приспадане на данъчен кредит, в срок не по-късно от 14-о число включително, на месеца, следващ шестия месец от датата на смъртта на починалото лице - само за приетите по наследство или по завет стоки и услуги, налични към датата на регистрация;

б) е едноличен търговец, когато предприятието му е поето по наследство или по завет и независимата му икономическа дейност бъде продължена от лице, което е регистрирано по този закон на основание, което предоставя право на приспадане на данъчен кредит, или от лице, което се регистрира на основание, което предоставя право на приспадане на данъчен кредит, в срок не по-късно от 14-о число включително, на месеца, следващ шестия месец от датата на смъртта на починалото лице - само за стоките и услугите, налични към датата на регистрация;“.

30. В чл. 115, ал. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „а когато се издава за доставка, за която е издадена фактура с начислен данък за получено авансово плащане, не по-късно от 5 дни от датата на връщането или прихващането на авансово преведената сума за размера на върнатата или прихваната сума“.

31. В чл. 124, ал. 5 накрая се поставя запетая и се добавя „включително от лица, на които е прекратена регистрацията по този закон“.

32. В чл. 125:

а) в ал. 6 и 9 думите “магнитен или оптичен носител” се заменят с “технически носител”;

б) създава се ал. 13:

„(13) При смърт на физическо лице или на физическо лице - едноличен търговец, декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 за последния данъчен период по чл. 87, ал. 4 се подават от наследниците в срок два месеца от поемане на наследството, но не по-късно от 14-о число включително, на месеца, следващ шестия месец от датата на смъртта на наследодателя. Допълнително узнати обстоятелства се декларират, като в

едномесечен срок от узнаването наследниците подадат нови декларации по ал. 1 и 2 и отчетни регистри по ал. 3.“

33. В чл. 126:

а) заглавието се изменя така:

„Корекции след деклариране“

б) създават се ал. 4-8:

„(4) Лице, на което е прекратена регистрацията по този закон, писмено уведомява компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите за допуснати грешки в подадените декларации по чл. 125, ал. 1 и 2 и в отчетните регистри по чл. 124. Корекциите се извършват след издаване на разрешение от компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите с подаване на нова декларация и отчетни регистри за съответния период, в 14-дневен срок от получаване на разрешението.

(5) Лице, на което е прекратена регистрацията по този закон, в 5-дневен срок от установяване на обстоятелството, че преди прекратяване на регистрацията не е издаден данъчен документ по чл. 112, ал. 1, и в случаите по чл. 116, писмено уведомява компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, която след преценка издава разрешение за издаване на съответния данъчен документ или отказва издаването му.

(6) Лице, на което е прекратена регистрацията по този закон, при настъпване на обстоятелство за изменение на данъчната основа или за разваляне на доставка, за която е издаден данъчен документ с начислен данък преди датата на прекратяване на регистрацията му, писмено уведомява компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, която след преценка издава разрешение за издаването на съответния данъчен документ или отказва издаването му.

(7) В 14-дневен срок от получаване на разрешение по ал. 5 и 6 лицето издава съответния данъчен документ и подава декларация по чл. 125, ал. 1 и отчетни регистри по чл. 124 за периода, през който е издаден съответният документ, по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

(8) Когато преди датата на прекратяване на регистрацията на лицето е издаден данъчен документ с начислен данък за получено авансово плащане и в срока по ал. 7 дължимата сума във връзка с намалението на данъчната основа или за развалянето на доставката не е върната на получателя или прихваната, лицето издава съответния данъчен документ по ал. 6 за размера

на върнатата или прихваната сума в 14-дневен срок от датата на връщането или прихващането и подава декларация по чл. 125, ал. 1 и отчетни регистри по чл. 124 за периода, през който е издаден съответният документ, по ред, определен с правилника за прилагане на закона.“

34. Член 127 се изменя така:

„Чл. 127. (1) Когато данъчно задължено лице (комисионер/довереник) при доставка на стоки или услуги действа от свое име и за чужда сметка, се приема, че лицето е получило и предоставило стоките или услугите.

(2) В случаите по ал. 1 са налице две доставки:

1. доставка между комисионера/довереника и третото лице, за която датата на възникване на данъчното събитие и данъчната основа на доставката се определят по общите правила на този закон;

2. доставка на стоката или услугата - предмет на доставката по т. 1, между комитента/доверителя и комисионера/довереника, за която датата на възникване на данъчното събитие и данъчната основа на доставката се определят, както следва:

а) когато комисионерът/довереникът действа за сметка на комитента/доверителя във връзка с продажба, датата на възникване на данъчното събитие за тази доставка се определя по общите правила на закона, но не може да бъде по-късна от датата на възникване на данъчното събитие по т. 1, данъчната основа на доставката е данъчната основа на доставката по т. 1, намалена с възнаграждението на комисионера/довереника;

б) когато комисионерът/довереникът действа за сметка на комитента/доверителя във връзка с покупка, датата на възникване на данъчното събитие се определя по общите правила на закона, но не може да бъде по-ранна от датата на възникване на данъчното събитие по т. 1, а данъчната основа на доставката е равна на данъчната основа на доставката по т. 1, увеличена с възнаграждението на комисионера/довереника.“

35. В чл. 132 се създават ал. 5 и 6:

„(5) Задължително се регистрира по този закон неперсонифицирано дружество, в което участва съдружник, който е регистрирано по този закон лице.

(6) Регистрацията по ал. 5 се извършва с подаване на заявление за регистрация в 14-дневен срок от датата на договора за създаване на

неперсонифицираното дружество, която се счита за дата на регистрацията на дружеството по този закон.“

36. Създава се чл. 132а:

„Регистрация при наследяване

Чл. 132а. (1) При смърт на регистрирано по този закон физическото лице или на физическо лице - едноличен търговец, чието предприятие е поето по наследство или по завет, когато независимата икономическа дейност на починалото лице бъде продължена от лице, което не е регистрирано по този закон и за което не са налице условията за задължителна регистрация по чл. 96, ал. 1, лицето има право да се регистрира по този закон.

(2) Регистрацията по ал. 1 се извършва с подаване на заявление за регистрация в 14-дневен срок от приемане на наследството по чл. 49 и 51 от Закона за наследството, но не по-късно от 14-о число включително, на месеца, следващ шестия месец от датата на смъртта на наследодателя.

(3) За дата на регистрация по този закон се смята датата на връчването на акта за регистрация.

(4) В случаите на регистрация по ал. 1 регистрационният опис за наличните активи по чл. 74, ал. 2, т. 3 (без тези, получени на основание чл. 10, ал. 3) се съставя към датата на регистрацията по ал. 3 и се подава не по-късно от 45 дни от датата на регистрацията.“

37. В чл. 136 ал. 3 се изменя така:

„(3) Разпоредбите на тази глава не се прилагат по отношение на доставките на туристически агенти, когато те действат от името и за сметка на друго лице.“

38. В чл. 181, ал. 1 думите „магнитен или оптичен носител“ се заменят с „технически носител“.

39. В чл. 186:

а) в ал. 1:

аа) в основния текст думите „един месец“ се заменят с „30 дни“;

бб) в т. 1 се създава буква „е“:

„е) документиране на промените в касовата наличност в обект, извън случаите на извършени продажби;“

вв) създава се т. 3:

„3. когато е задължено, не използва фискално устройство или използва фискално устройство, което няма изградена дистанционна връзка.“;

б) създава се ал. 5:

„(5) При повторно нарушение по ал. 1 принудителната административна мярка запечатване на обект се прилага за срок 30 дни.“

40. В чл. 187, ал. 4 изречения първо и трето се заличават.

41. В § 1 от Допълнителните разпоредби:

а) точка 13 се изменя така:

„13. „Далекосъобщителни услуги“ са услугите, отнасящи се до преноса, излъчването или приемането на сигнали, думи, образи и звуци или информация от всякакво естество по кабелни, радио, оптични или други електромагнитни системи, включително свързаното с тях прехвърляне или отстъпване на правото да се използва капацитетът за такова пренасяне, излъчване, предаване или приемане, с включването на предоставянето на достъп до глобални информационни мрежи и услугите, изброени в чл. 6а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ, L 284/1 от 26 октомври 2013 г.).“;

б) точка 14а се изменя така:

„14а. „Услуги за радио- и телевизионно излъчване“ са услугите, изброени в чл. 6б от на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност.“;

в) създава се т. 82:

„82. „Недвижими имоти“ са изброените в чл. 13б от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013 на Съвета от 2013 г. за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на място на доставки на услуги (ОВ, L 284/1 от 26 октомври 2013 г.). За отделен недвижим имот се смята и всяко подобрение на съществуващ собствен недвижим имот.“

42. В § 1а от Допълнителните разпоредби се създава т. 9:

„9. Директива (ЕС) 2016/856 на Съвета от 25 май 2016 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на срока на задължението за прилагане на минималната стандартна данъчна ставка (ОВ, L 142/12 от 31 май 2016 г.).“

43. В Преходните и заключителните разпоредби се създават § 15д, 15е, 15ж и 15з:

„§ 15д. (1) За недвижими имоти, налични към 1 януари 2016 г., определянето на данъчната основа по чл. 27, ал. 2 и корекциите на ползван данъчен кредит по чл. 79а, ал. 3, т. 1 за годините, следващи годината на влизане в сила на този закон, се изчисляват като 20-годишният срок се брой считано от началото на годината на упражняване на правото на данъчен кредит.

(2) За недвижими имоти по ал. 1, за които са налице обстоятелствата по чл. 79, ал. 8 от закона, в сила до 31 декември 2016 г., регистрираните лица могат да упражнят право на приспадане на данъчен кредит или да коригират (увеличат) размера на ползвания частичен данъчен кредит, като до 30 юни 2017 г. издадат протокол, с който:

1. да увеличат размера на ползвания частичен данъчен кредит в размер, определен по следната формула:

$$\text{УДК} = (\text{Дпчдк} - \text{Дпчдк} \times \text{Кгпчдк}) \times 1/20 \times \text{БГ, където}$$

УДК е увеличението на размера на ползвания частичен данъчен кредит;

Дпчдк - данъкът с право на приспадане на частичен данъчен кредит;

Кгпчдк - коефициентът по чл. 73, ал. 2 от закона, изчислен на базата на оборотите за годината, през която е упражнено правото на приспадане на частичен данъчен кредит;

БГ - броят на годините от настъпване на обстоятелствата по чл. 79, ал. 8 от закона, в сила до 31 декември 2016 г., без годината на настъпване на обстоятелствата, до 2016 г. включително;

2. когато не са приспаднали данъчен кредит при придобиването или при изграждането на имоти, които впоследствие използват само за извършване на облагаеми доставки по чл. 69 от закона, да упражнят право на данъчен кредит в размер, определен по следната формула:

$$\text{ДК} = \text{ДДС} \times 1/20 \times \text{БГ, където:}$$

ДК е частта на размера на данъчния кредит с право на приспадане;

ДДС - размерът на начисления данъка върху добавената стойност съгласно данъчните документи за придобиването или изграждането на имота, за който не е упражнено право на приспадане;

БГ - броят на годините от настъпване на обстоятелствата по чл. 79, ал. 8 от закона, в сила до 31 декември 2016 г., без годината на настъпване на обстоятелствата, до 2016 г. включително;

(3) За различни от недвижими имоти стоки или услуги, за които са налице обстоятелствата по чл. 79, ал. 8 от закона, в сила до 31 декември 2016 г., регистрираните лица могат да упражнят право на приспадане на данъчен кредит или да коригират (увеличат) размера на ползвания частичен данъчен кредит, като до 30 юни 2017 г. издадат протокол, с който:

1. да увеличат размера на ползвания частичен данъчен кредит в размер, определен по следната формула:

$$\text{УДК} = (\text{Дпчдк} - \text{Дпчдк} \times \text{Кгпчдк}) \times 1/5 \times \text{БГ}, \text{ където}$$

УДК е увеличението на размера на ползвания частичен данъчен кредит;

Дпчдк - данъкът с право на приспадане на частичен данъчен кредит;

Кгпчдк - коефициентът по чл. 73, ал. 2 от закона, изчислен на базата на оборотите за годината, през която е упражнено правото на приспадане на частичен данъчен кредит;

БГ - броят на годините от настъпване на обстоятелствата по чл. 79, ал. 8 от закона, в сила до 31 декември 2016 г., без годината на настъпване на обстоятелствата, до 2016 г. включително;

2. когато не са приспаднали данъчен кредит при производството, закупуването, придобиването или вноса на стоки или услуги, които впоследствие използват само за извършване на облагаеми доставки по чл. 69 от закона, да упражнят право на данъчен кредит в размер, определен по следната формула:

$$\text{ДК} = \text{ДДС} \times 1/5 \times \text{БГ}, \text{ където:}$$

ДК е частта на размера на данъчния кредит с право на приспадане;

ДДС - размерът на начисления данък върху добавената стойност съгласно данъчните документи за производството, закупуването, придобиването или вноса, за който не е упражнено право на приспадане;

БГ - броят на годините от настъпване на обстоятелствата по чл. 79, ал. 8 от закона, в сила до 31 декември 2016 г., без годината на настъпване на обстоятелствата, до 2016 г. включително.

(4) Правото на приспадане на данъчния кредит по ал. 2 и 3 се упражнява чрез отразяване на протокола в дневника за покупките и в справка-декларацията за данъчния период, през който протоколът е издаден.

(5) В случаите по ал. 2 и 3 лицата анулират протоколите по чл. 67, ал. 3 от правилника за прилагане на закона, издадени до 31 декември 2016 г. включително. За тези протоколи се прилага чл. 80, ал. 7 и 8 от правилника.

§ 15е. Член 79 от закона не се прилага, когато регистрирано лице е приложило чл. 79, ал. 6 и 7 от закона, в сила до 31 декември 2016 г.

§ 15ж. (1) При условията по чл. 79а, ал. 1 и 2 и чл. 79б, ал. 1 от закона регистрирано лице, което е приложило чл. 79, ал. 6 и 7 от закона, в сила до 31 декември 2016 г., за стоки и услуги, налични към 1 януари 2016 г., може да упражни право на данъчен кредит за всяка от годините, следващи годината на влизане в сила на този закон, както следва:

1. за недвижими имоти:

$$\text{РДК} = \frac{\text{НДДС}}{20} \times \text{ПрНИД}_x \times K_x, \text{ където:}$$

РДК е размерът на данъчния кредит за годината;

НДДС – начислен ДДС при придобиването;

ПрНИД_x – пропорция на използването на съответния имот за независима икономическа дейност спрямо общото му използване за годината на настъпване на изменението в използването на недвижимия имот до изтичане на 20-годишния срок, считано от годината на упражняване правото на данъчен кредит;

K_x – коефициент на корекция по чл. 73 за годината на настъпване на изменението в използването на имота до изтичане на 20-годишния срок, считано от началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит;

2. за всички останали стоки:

$$\text{РДК} = \frac{\text{НДДС}}{5} \times \text{ПрНИД}_x \times K_x, \text{ където:}$$

РДК е размерът на данъчния кредит за годината;

НДДС – начислен ДДС при придобиването;

ПрНИД_x – пропорция на използването на съответната стока за независима икономическа дейност спрямо общото ѝ използване за годината на настъпване на изменението в използването на стоката до изтичане на

5-годишния срок, считано от началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит;

K_x – коефициент на корекция по чл. 73 за годината на настъпване на изменението в използването на стоката до изтичане на 5-годишния срок, считано от началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит;

3. за услугите:

$$РДК = \frac{НДДС}{5} \times K_x, \text{ където:}$$

РДК е размерът на данъчния кредит за годината;

НДДС – начислен ДДС при придобиването;

K_x – коефициент на корекция по чл. 73 за годината на настъпване на обстоятелствата до изтичане на 5-годишния срок, считано от годината на упражняване правото на данъчен кредит включително.

(2) Размерът на данъчния кредит по ал. 1 се определя в последния данъчен период на годината, през която са настъпили съответните обстоятелства, чрез съставяне на протокол и отразяване на размера на данъка по този протокол в дневника за покупки и в справка-декларацията за този данъчен период.

§ 15з. Разпоредбата на чл. 6, ал. 2, т. 3 се прилага за доставки по договори за лизинг, които са сключени след 1 януари 2017 г.“

§ 42. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г. и бр. 32, 74 и 75 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 7:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) Подаването на декларациите по образец, предвидени в този закон, се извършва по електронен път.“

2. В чл. 31, ал. 2 думите „Център „Фонд за асистирана репродукция“ се заменят с „Център за асистирана репродукция“.

3. В чл. 75 ал. 3 се изменя така:

„(3) В случаите по ал. 1 при откриване през текущата година на счетоводна грешка, свързана с предходната година, за която е подадена годишна данъчна декларация и законоустановеният срок за подаването ѝ е изтекъл, данъчно задълженото лице може еднократно в срок до 30 септември на текущата година да коригира данъчния финансов резултат и данъчното задължение чрез подаване на нова декларация. В останалите случаи по ал. 1 данъчно задълженото лице уведомява писмено компетентния орган по приходите, който в 30-дневен срок от получаване на уведомлението предприема действия за промяна на данъчния финансов резултат и на задължението за съответния данъчен период.“

4. В чл. 92:

а) алинея 4 се изменя така:

„(4) Годишен отчет за дейността не подават данъчно задължените лица, които през данъчния период не са осъществявали дейност по смисъла на Закона за счетоводството.“;

б) алинея 5 се отменя.

5. Навсякъде в закона думите „Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия“ се заменят с „Националните счетоводни стандарти“.

6. В Преходните и заключителните разпоредби се създават § 31а-31в:

„§ 31а. Декларациите по образец, за които задължението за подаване възниква след 31 декември 2016 г., се подават по електронен път.

§ 31б. Параграф 41, т. 4, буква „б“ се прилага и по отношение на годишната данъчна декларация за 2016 г.

§ 31в. В случаите по чл. 75, ал. 1 при откриване през 2017 г. на счетоводна грешка, свързана с 2016 г., данъчно задълженото лице може еднократно в срок до 30 септември 2017 г. да коригира данъчния финансов резултат и данъчното задължение чрез подаване на нова декларация за 2016 г.“

§ 43. (1) В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 61, 79 и 95 от 2015 г. и бр. 32, 74 и 75 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 13:

а) в ал. 1:

аа) точки 20 и 21 се изменят така:

„20. паричните и предметните печалби, получени от участие в хазартни игри, организирани с лиценз, издаден по реда на Закона за хазарта или съгласно законодателството на друга държава - членка на Европейския съюз, или държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

21. наградите, които се дават във вид на допълнителна игра или предметна печалба с незначителна стойност от развлекателни автомати по смисъла на Закона за хазарта или съгласно законодателството на друга държава – членка на Европейския съюз, или държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, както и предметните печалби с незначителна стойност от други игри на случайността, извън посочените в т. 20;“

бб) в т. 22 думите „както и“ се заличават, а накрая се добавя „както и наградите, предоставени на ученици с изявени дарби за участие в национални и международни олимпиади, състезания и конкурси“;

б) в ал. 4 се създават изречения второ и трето:

„Когато впоследствие търговското дружество извърши продажба, замяна или друго възмездно прехвърляне на имуществото - предмет на непаричната вноска, и вследствие на това намали капитала си и направи плащане (в пари или в натура) в полза на лицето, направило непаричната вноска, за данъчни цели се смята, че физическото лице – съдружник или акционер в това дружество, е извършило продажба на имуществото на датата на вписването на непаричната вноска в търговския регистър. В тези случаи доходът се смята за придобит от физическото лице на датата на вписването на намаляването на капитала в търговския регистър и се облага по реда на чл. 33, освен ако не е освободен от облагане по реда на ал. 1.“

2. В чл. 22, ал. 1, т. 3 думите „Център „Фонд за асистирана репродукция“ се заменят с „Център за асистирана репродукция“.

3. В чл. 22г, ал. 2 т. 2 се изменя така:

„2. към 1 януари на данъчната година детето не е навършило пълнолетие.“

4. Създава се чл. 22д:

„Данъчно облекчение за извършени безкасови плащания

Чл. 22д. (1) Физическите лица могат да ползват данъчно облекчение за извършени през годината безкасови плащания, когато едновременно са налице следните условия:

1. лицето е придобило през годината доходи, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа;

2. 100 на сто от паричните доходи по т. 1 са получени по банков път;

3. извършените безкасови плащания от лицето са в размер 80 или над 80 на сто от доходите по т. 1.

(2) Данъчното облекчение по ал. 1 е в размер 1 на сто от дължимия за годината данък върху общата годишна данъчна основа, но не повече от 500 лв.

(3) Обстоятелствата и условията по ал. 1 се декларират от лицето в годишната данъчна декларация по чл. 50.“

5. В чл. 23:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) Данъчните облекчения се ползват, при условие че данъчно задълженото лице няма подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към датата на подаване на годишната данъчна декларация.“

6. В чл. 29 се създава ал. 3:

„(3) В облагаемия доход по ал. 1 се включват доходи, които съгласно чл. 11 са придобити през период на облагане с данък по чл. 14, ал. 2 и които не са участвали при формиране на счетоводния финансов резултат за годината на придобиване, а биха участвали при формирането на счетоводния финансов резултат за текущата година, ако лицето се облагаше по реда на чл. 29а.“

7. В чл. 29а:

а) в ал. 4 се създава изречение второ:

„Новорегистрираните земеделски стопани, които са започнали дейност след тази дата, декларират правото на избор по ал. 1 за текущата година в годишната данъчна декларация по чл. 50 за същата година.“;

б) създава се нова ал. 5:

„(5) Декларацията по ал. 4 се подава по електронен път, като след изтичането на срока по ал. 3 лицето може:

1. да продължи да се облага по избрания ред, като в този случай не е необходимо да подава нова декларация по ал. 4;

2. да избере да се облага по реда на чл. 29, като упражни правото си на избор в образеца на декларацията по ал. 4 в срок до 31 декември на предходната година.“;

в) досегашната ал. 5 става ал. 6.

8. В чл. 33, ал. 6 се създава т. 11:

„11. когато предмет на непарична вноска в търговско дружество са акции и дялове, получени срещу направени непарични вноски в друго търговско дружество, при продажба или замяна на новопридобитите акции и дялове - документално доказаната цена на придобиване на имуществото, което първоначално е било предмет на непарична вноска, ако към датата на вписването ѝ в търговския регистър доходите от продажбата или замяната на това имущество са облагаеми по смисъла на този закон.“

9. В чл. 43, ал. 8 се създава изречение второ:

„Тези лица внасят дължимите месечни авансови вноски за месеците януари, февруари, март и април или дължимата тримесечна авансова вноска за първото тримесечие в срока по чл. 67, ал. 4.“

10. В чл. 49, ал. 4 се създава т. 8:

„8. писмена декларация, че към момента на подаването ѝ пред работодателя няма подлежащи на принудително изпълнение публични задължения или че за данъчната година ще подава годишна данъчна декларация.“

11. В чл. 50:

а) в ал. 1:

аа) точка 2 се изменя така:

„2. доходите, подлежащи на облагане с патентен данък и/или данък върху таксиметров превоз на пътници по реда на Закона за местните данъци и такси, както и за доходите по чл. 13, ал. 1, т. 29.“

бб) в т. 3 думата „придобитите“ се заменя с „дължимия данък по чл. 67, ал. 4 и придобитите“;

б) създава се ал. 9:

„(9) Годишната данъчна декларация по ал. 1 за доходите на починали лица може да се подава от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците или от техните законни представители. Подадената в срок декларация от един наследник ползва и другите наследници.“

12. В чл. 52, ал. 1 т. 3 се изменя така:

„3. необлагаеми доходи с изключение на посочените в чл. 13, ал. 1, т. 29, и/или.“

13. Член 53 се изменя така:

„Срок и начин за подаване на годишната данъчна декларация

„Чл. 53. (1) Годишната данъчна декларация се подава по електронен път в срок до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода.

(2) При откриване на грешка в декларираните данни и обстоятелства, основата и определените задължения след срока по ал. 1 данъчно задължените лица имат право, еднократно в срок до 30 септември на годината, следваща годината на придобиване на дохода, да правят промени чрез подаване на нова декларация.

(3) В случаите по чл. 50, ал. 9 годишната данъчна декларация може да се подаде и след срока по ал. 1, но не по-късно от 6 месеца след откриването на наследството.

(4) Доходи, за които наследниците или заветниците са узнали след изтичането на сроковете по ал. 1 и 3, се декларират в едномесечен срок от узнаването. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

(5) В случаите по чл. 50, ал. 9 годишната данъчна декларация може да се подаде и след срока по ал. 1, но не по-късно от 6 месеца след откриването на наследството.

(6) Доходи, за които наследниците или заветниците са узнали след изтичането на сроковете по ал. 1 и 5, се декларират в едномесечен срок от узнаването. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

(7) Когато не е подадена декларация по чл. 50, ал. 9, задължението може да бъде установено с акт по чл. 106 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

14. В чл. 54:

а) създава се нова ал. 3:

„(3) В случаите по чл. 50, ал. 9 годишната данъчна декларация се подава в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по последния постоянен адрес на наследодателя.“;

б) досегашните ал. 3 и 4 стават съответно ал. 4 и 5.

15. В чл. 55, ал. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „освен в случаите по чл. 67, ал. 4“.

16. Член 56 се изменя така:

„Срок и начин за подаване на декларацията за дължими данъци

Чл. 56. Декларацията по чл. 55, ал. 1 се подава по електронен път в сроковете за внасяне на дължимите данъци.“

17. В чл. 67:

а) създава се нова ал. 4:

„(4) Когато доходът е придобит от местно физическо лице от източник в чужбина, данъкът по чл. 46 се внася в срок до 30 април на годината, следваща годината на придобиването на дохода, и се декларира в годишната данъчна декларация по чл. 50.“;

б) досегашната ал. 4 става ал. 5.

18. В чл. 73:

а) в ал. 4 думите „до 30 април“ се заменят с „до 31 януари“;

б) алинея 5 се изменя така:

„(5) Справката по ал. 1 се предоставя по електронен път във формат и по ред, одобрени със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.“

19. В § 1 от Допълнителните разпоредби:

а) точка 14 се изменя така:

„14. „Застраховки "Живот" за целите на чл. 19, чл. 24, ал. 2, т. 12 и чл. 28, ал. 2, т. 1 са сключваните от застрахователи, лицензирани съгласно Кодекса за застраховането, или от застрахователи със седалище в държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, извършващи дейност при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги:

а) застраховка „Живот“, която включва застраховка само за достигане на определена възраст, застраховка само за смърт, застраховка за достигане на определена възраст или за по-ранна смърт, посочена в т. 1, буква „а“ и т. 3, буква „а“ от раздел I на приложение № 1 от Кодекса за застраховането;

б) застраховка с изплащане на анюитети (пенсия или рента) по т. 1, буква „б“ и т. 3, буква „б“ от раздел I на приложение № 1 от Кодекса за застраховането.“;

б) в т. 26, буква „и“ накрая се поставя запетая и се добавя „извън случаите по чл. 37, ал. 1“;

в) създава се т. 62:

„62. „Предметна печалба с незначителна стойност“ за целите на чл. 13, т. 21 е предметна печалба, чиято пазарна цена е до 30 лв.“

20. В Преходните и заключителните разпоредби се създават § 10в, 10г, 10д и 10е:

„§ 10в. В случаите по чл. 53, ал. 2 при откриване през 2017 г. на грешка в декларираните данни и обстоятелства, основата и определените задължения за 2016 г. данъчно задълженото лице може еднократно в срок до 30 септември 2017 г. да направи промени чрез подаване на нова декларация за 2016 г.

§ 10г. Декларацията по чл. 29а, ал. 4, с която се упражнява правото на избор по чл. 29а, ал. 5, т. 2, за 2017 г. се подава в срок до 31 януари 2017 г.

§ 10д. Декларацията по чл. 55, ал. 1, задължението за подаване на която възниква за платеща на дохода - предприятие или самоосигуряващо се лице, след 1 януари 2017 г., се подава по електронен път. Когато задължението за подаване на декларацията по чл. 55, ал. 1 е на физическото лице, придобило дохода, подаването на декларацията по електронен път се прилага от 1 януари 2018 г.

§ 10е. Лицата, които подадат годишната данъчна декларация по чл. 50 за 2016 г. до 31 март 2017 г. по електронен път, ползват отстъпка 5 на сто върху данъка за довносяне по годишната данъчна декларация, но не повече от 1000 лв., при условие че нямат подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на подаване на декларацията и данъкът за довносяне е внесен в срок до 30 април 2017 г.”

(2) Алинея 1, т. 3 и 18 се прилагат и за доходи, придобити от физическите лица през 2016 г.

§ 44. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2012 г. - бр. 30 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 53, 54 и 102 от 2012 г., бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г., бр. 105 от 2014 г., бр. 14, 35, 37, 79 и 95 от 2015 г. и бр. 32, 43 и 74 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 11, ал. 4 се създава изречение второ:

„Когато е налице едновременно право на собственост и концесия върху един и същ поземлен имот, данъчно задължени са и собственикът, и концесионерът за съответстващата на всеки от тях част от поземления имот.“

2. В глава трета, раздел VII се създава чл. 115а:

„Чл. 115а. (1) Размерът на таксата за всяка административна услуга трябва да съответства на разходите на общината за предоставяне на съответната услуга, включително необходимите материално-технически разходи и всички административни разходи за изпълнение на задълженията на длъжностните лица с оглед на тяхната квалификация и разходвано работно време.

(2) Административните разходи по ал. 1 не могат да надвишават 20 на сто от размера на таксата.“

3. В приложение № 2 в чл. 3, ал. 1 думите „2-седмичен“ се заменят с „5-дневен“.

§ 45. В Заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 101 от 2013 г.; изм., бр. 105 от 2014 г. и бр. 95 от 2015 г.) се правят следните изменения:

1. В § 13 думите „2017 г.“ се заменят с „2018 г.“

2. В § 13а думите „2016 г.“ се заменят с „2017 г.“

§ 46. В Закона за счетоводството (обн., ДВ, бр. 95 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 74 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 2:

а) в т. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „включително клоновете на чуждестранните търговци;“

б) точка 4 се изменя така:

„4. консорциумите по смисъла на Търговския закон, дружествата по Закона за задълженията и договорите, съвместните предприятия и други обединения, базирани на договорни отношения, по които страните имат права върху нетните активи;“.

2. В чл. 12, ал. 4 се създава изречение второ:

„Останалата счетоводна информация на предприятието се съхранява от ликвидатора в сроковете и по реда на ал. 1 и 2.“

3. В чл. 21 се създава ал. 5:

„(5) Категориите на групи предприятия могат да се определят и като общ сбор на показателите съгласно индивидуалните годишни финансови отчети на предприятията от групата, съставени към 31 декември на текущия отчетен период, както следва:

1. малки групи са групи предприятия, чийто общ сбор не надхвърля праговете най-малко на два от следните три показателя:

- а) балансова стойност на активите – 9 400 000 лв.;
- б) нетни приходи от продажби – 18 800 000 лв.;
- в) средна численост на персонала – 50 души;

2. средни групи са групи предприятия, чийто общ сбор не надхвърля праговете най-малко на два от следните три показателя:

- а) балансова стойност на активите – 45 000 000 лв.;
- б) нетни приходи от продажби – 90 000 000 лв.;
- в) средна численост на персонала – 250 души;

3. големи групи са групи предприятия, чийто общ сбор надхвърля праговете най-малко на два от следните три показателя:

- а) балансова стойност на активите – 45 000 000 лв.;
- б) нетни приходи от продажби – 90 000 000 лв.;
- в) средна численост на персонала – 250 души.“

4. В чл. 61, т. 2 след думите „и неговото“ се добавя „собствено“.

5. Член 67 се отменя.

6. В § 1 от Допълнителните разпоредби се създава т. 30:

„30. За целите на чл. 17, ал. 2 и чл. 37, ал. 2 „Предприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период“ са предприятия, които през отчетния период не са извършвали сделки по чл. 1, ал. 1 от Търговския закон, не са осъществявали дейност, свързана с производство и/или продажба и покупка на стоки и услуги с цел получаване на доходи и печалби.“

§ 47. В Закона за ограничаване на плащанията в брой (обн., ДВ, бр. 16 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2013 г., бр. 98 и 107 от 2014 г. и бр. 95 от 2015 г.), в чл. 3 навсякъде числото „10 000“ се заменя с „5000“.

§ 48. Законът влиза в сила от 1 януари 2017 г.

Законът е приет от 43-ото Народно събрание на 2016 г.
и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Щецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) е изготвен във връзка с усъвършенстване на данъчното законодателство и прецизиране на разпоредбите на закона с цел отстраняване на неясноти и улесняване на практическото му прилагане, както и съобразяване със съдебната практика на Съда на Европейския съюз (ЕС).

В тази връзка са направени следните предложения за изменение:

Предложено е въвеждане на определение за употребявани бандероли, което се налага във връзка с констатирани от митническите органи зачестили случаи на съхраняване на употребявани бандероли от физически и юридически лица, предназначени за последващо използване.

Промяна в чл. 45д, ал. 1 предвижда корекция в реда за възстановяване на сумите по схемата за държавна помощ - относно специалния ред за възстановяване на акциз върху закупен газьол, използван в първично селскостопанско производство. Регламентирано е „Агенция „Митници“ да възстановява сумите, предназначени за земеделските производители, като ги превежда на Държавен фонд „Земеделие“.

С цел намаляване на административната тежест при лицензирането и при регистрационните режими е предложено от административните задължения на лицата да отпадне да представят пред митническата администрация удостоверения за наличие или за липса на данъчни задължения и на задължения за задължителни осигурителни вноски. Тази информация ще се получава по служебен ред от Националната агенция за приходите.

Предлага се промяна в съотношението между специфичния и пропорционалния акциз за цигарите, като специфичният акциз ще бъде увеличен от 70 лв. на 101 лв. за 1000 къса и едновременно с това пропорционалният акциз поетапно ще се изменя, за да достигне минималните нива на облагане за Европейския съюз до 1 януари 2018 г. (27 % от продажната цена за 2017 г. и 28% от продажната цена за 2018 г.)

За хармонизиране на закона с действащото законодателство в областта на търговията с природен газ и предвид либерализацията на електроенергийния пазар са въведени норми, които изрично определят

статута на лицата-търговци по смисъла на законодателството на друга държава членка или държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, които могат да осъществяват дейност като регистрирани по ЗАДС. Въвежда се възможност лицата да осъществяват дейност на територията на страната чрез клон в Република България или чрез местно юридическо лице - акредитиран представител по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност.

Въвежда се нова уредба в чл. 90б, според която в случаите на разносна търговия или продажба на тютюневи изделия без предварителна заявка идентификационните данни на транспортните средства да се вписват в разрешителното за търговия с тютюневи изделия. Промяната е свързана с наложената вече практика търговците (основно на едро) да дистрибутират тютюневите изделия чрез превозни средства, от които се извършва реална продажба (в същите е въведено в експлоатация фискално устройство). Обстоятелството е обусловено и от икономическия интерес за задоволяване на малките потребности от тютюневи изделия (населени места с нередовен транспорт до тях, селски райони и др.), като се доставят предварително заявени количества или самата заявка става на място. Към момента ЗАДС регламентира обектите, от които може да се извършва продажба на тютюневи изделия, като моторните превозни средства не са сред тях. В този смисъл разносната търговия или продажбата без предварителна заявка на тютюневи изделия от превозни средства е в нарушение на забраната по чл. 100а от закона.

В глава осма „Ограничения и забрани“ е предложено допълнение в чл. 93, което регламентира, че лицата, собственици или ползватели на транспортните средства и съдовете за транспортиране, са длъжни да използват глобалната система за позициониране и средствата за измерване и контрол по предназначение в работния им обхват, като осигуряват и следят за тяхната техническа изправност, правилна употреба и непрекъснато предаване на данни към доставчик на GPS услуги. При неизпълнение на изискванията сертификатът за одобрен съд за транспортиране се прекратява на датата, на която митническите органи са установили съответните факти и обстоятелства. Целта на нормата е да създаде правна сигурност и превенция по отношение на лицата, превозващи енергийни продукти със съдове за транспортиране, оборудвани задължително с GPS устройство. На практика контролните органи установяват случаи, при които водачите на транспортните средства умишлено прекъсват хранването на GPS устройството, за да не бъде проследено движението на акцизните стоки до мястото на реалното им потребление. Предвид реалната възможност за нанасяне на щета за бюджета

и стимулиране на „сивия“ сектор се предвижда незабавно прекратяване на сертификата за одобрен съд от датата на извършената от митническите органи проверка. По този начин ще се ограничат възможностите за фиктивни доставки на енергийни продукти, които към този момент не могат да бъдат предотвратени своевременно (необходимо е наличието на образувано административнонаказателно производство).

Предложена е нова уредба в чл. 102а, с която се регламентират условията и редът за използване на технически устройства (собствени или ползвани на друго правно основание) за целите на контрола по ЗАДС, която в следствие да бъде доразвита с правилника за прилагане на закона. Понастоящем разпоредбата на чл. 102, ал. 3, т. 1 от закона е твърде обща, поради което със създаването на правила за инсталирането, използването и демонтирането на технически устройства (каквито биха могли да бъдат GPS-тракери/пломби, системи за видеонаблюдение или рентгени, каквито се използват на граничните контролно-пропускателни пунктове (ГКПП), средства за измерване и др.) се създава предпоставка за правилното и еднакво прилагане на разпоредбите от митническите органи, както и правна сигурност за подлежащите на контрол по този ред лица.

В чл. 103 е създадена правна възможност, при която в случаите на чл. 42 и 43 от ДОПК претърсването и изземването по реда на Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) да се извършва и от митническите органи. Към момента такива правомощия митническите органи прилагат реално при осъществяването на разследвания или отделни действия по разследването на престъпления по чл. 234, 242, 242а, 251 и 255 от Наказателния кодекс. Същото обаче, предвид необходимостта от достатъчно данни за извършено престъпление, е недостатъчно за ефективния контрол върху акцизните стоки, както и за предотвратяването на нарушенията на ЗАДС, имащи значим обществен интерес. В този смисъл разпоредбите на чл. 43 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) са значително по-гъвкави от тези на НПК, като посочват случаите, в които е допустимо претърсване и изземване за целите на данъчния контрол (не за установяване на престъпление) – при данни за укриване на факти и обстоятелства, свързани със задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски, нарушения на данъчното и осигурителното законодателство, стоки с неустановен произход. Понастоящем претърсването и изземването по чл. 42 и 43 от ДОПК се възлага само на полицейските органи, което води до затруднения не само за митническите органи, но и за органите на Националната агенция за приходите (НАП).

С предложението за създаване на чл. 104а се цели регламентиране на органа, който следва да предостави данъчната информация, свързана с прилагането на ЗАДС. Това е продиктувано от различното тълкуване на разпоредбите на чл. 72-75 от ДОПК както от органите на Министерството на вътрешните работи и прокуратурата, така и от съдилищата. Същевременно в съответствие с чл. 72, ал. 2, т. 3 от ДОПК се цели облекчаване на реда за спонтанен обмен на данъчна информация между НАП и Агенция „Митници“ – предпоставка за подобряване на взаимодействието между двете администрации и ефективност на данъчния контрол, осъществяван съобразно компетенциите им.

С предложението по чл. 107 се цели конституирането на митническите лаборатории като единственото звено, компетентно да се произнася по взетите проби за целите на контрола върху акцизни стоки, както и като звено, имащо право да определя показателите и другите признаци от значение за акцизното облагане.

Прецизирани са и административнонаказателните разпоредби на закона.

В Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове са предложени промени в Закона за данък върху добавената стойност, Закона за корпоративното подоходно облагане, Закона за данъците върху доходите на физическите лица, Закона за местните данъци и такси, Закона за счетоводството и в Закона за ограничаване на плащанията в брой.

В Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС)

Направените предложения за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) са свързани с необходимостта от хармонизиране на българското данъчно законодателство с изискванията на европейските директиви и с решенията на Съда на Европейския съюз (СЕС) в областта на косвеното облагане, както и с прецизиране на разпоредби, които създават затруднения при практическото прилагане на закона.

Промени, свързани с Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (Директива 2006/112/ЕО)

Със законопроекта се предлага при използване на стоки (в т.ч. недвижими имоти), които са или биха били дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане, едновременно за независима икономическа дейност и за доставки и дейности извън независимата

икономическа дейност регистрираните лица да приспадат данъчен кредит пропорционално на степента на използване на стоките (в т.ч. недвижим имот) за извършване на независима икономическа дейност.

Предвижда се в тези случаи регистрираните лица да приспадат данъчен кредит само пропорционално на степента на използване на съответния недвижим имот за извършване на независима икономическа дейност. Режимът на пропорционално приспадане е предвиден в разпоредбата на чл. 168а от Директива 2006/112/ЕО. В случаите на пропорционално приспадане лицата ще прилагат коефициента за частично приспадане на данъчен кредит към размера на начисления данък с право на приспадане, ако независимата им икономическата дейност се състои както от доставки, за които правото на приспадане на данъчен кредит е налице, така и от доставки или дейности, за които това право не е налице (например в случаи на осъществяване на освободена доставка на сграда или отнемане на имот в полза на държавата).

Режимът на пропорционално приспадане в съответствие с възможностите, дадени във втори параграф на разпоредбата на чл. 168а от Директива 2006/112/ЕС, в законопроекта се предлага и за стоки, различни от недвижими имоти, включени в стопанските активи на регистрирано лице, които са или биха били дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративно подоходно облагане, като лицето приспада данъчен кредит пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност.

За стоки или услуги, които не са или не биха били дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане, е предвидена възможност лицето да може да упражни право на частичен данъчен кредит освен чрез предвиденото правило в действащия закон, но и чрез прилагане на критерий, гарантиращ по-точното изчисляване на размера на данъка, съответстващ на използването на съответната стока или услуга за извършване на облагаеми доставки.

В контекста на предложените нови правила за пропорционално приспадане и за да се осигури на данъчно задължените лица справедлива система на приспадане, е предвидена система за коригиране на ползвания първоначално при придобиване на недвижимия имот данъчен кредит в съответствие с правилата, предвидени в членове 184-187 от Директива 2006/112/ЕО, при която се вземат предвид промените през следващите години в употребата на стоката или услугата за осъществяване на независима икономическа дейност и за цели, различни от нея.

В тази връзка за стоките или услугите, включени в стопанските активи на регистрирано лице, които са или биха били дълготрайни активи, е предложено извършване на годишна корекция за всяка от годините, през която настъпи изменение в използването им, което би повлияло на размера на данъчния кредит, на който лицето би имало право на приспадане, ако го придобиваше в годината на настъпване на изменението. Запазва се предвиденият понастоящем в ЗДДС период за коригиране на приспаданията за недвижими имоти - 20-годишен срок, а за стоки или услуги, които са или биха били дълготрайни активи - 5-годишен срок.

С предложените по-горе изменения се цели да се избегнат неточности при изчисляването на приспаданията, както и неоснователни предимства или неблагоприятни последици по отношение на регистрираните лица, когато след декларирането са настъпили промени във факторите, въз основа на които първоначално е определена сумата за приспадане. Предложеният режим за годишна корекция е съобразен с практиката на СЕС (решения по дела C-184/04, C-500/13, C-460/07, C-322/14, C-186/15, C-229/15 и C-378/02).

Досегашните правила за еднократни корекции при унищожаване, липси и брак на стока се запазват, но са прецизирани разпоредбите за извършване на корекция на ползван данъчен кредит, съответно в намаление - при освободена доставка (продажба) на стока, за която при производството, покупката, придобиването или при вноса е упражнено право на данъчен кредит, или в увеличение, когато при производството, покупката, придобиването или вноса не е упражнено право на данъчен кредит.

Предложени са редакционни промени и в предвидените ограничения за извършване на корекции с оглед на привеждането им в съответствие с новите режими за годишна и еднократна корекция.

Предвид разпоредбата на чл. 168а, т. 1, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО, която не предвижда дерогация от правилото по чл. 16 от Директивата, е предложено, независимо че регистрираното лице е приложило правилата за пропорционално приспадане на данъчен кредит за стока до степента на използването ѝ за независима икономическа дейност, когато осъществи безвъзмездна доставка на стока, безвъзмездно прехвърляне на собственост или друго вещно право върху стока, стоката да бъде приравнена на възмездна и лицето да дължи ДДС. В редките случаи, когато възмездната доставка е освободена по смисъла на глава четвърта от закона, лицето ще следва да прави корекция в намаление на ползвания данъчен кредит и отново ще дължи данък.

Предвид разпоредбата на чл. 168а, т. 1, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО, която предвижда дерогация от правилото по член 26 от Директивата, е предложено за стоки, за които е упражнено право на данъчен кредит пропорционално на степента на използването им за независима икономическа дейност, при временното им използване (т.е. доставка на услуга по смисъла на закона без прехвърляне на правото на собственост) за лични нужди или за нуждите на собственика, на работниците и на служителите, или за цели, различни от тяхната независима икономическа дейност, да не се начислява ДДС. В тези случаи, при изменение в следващите години на степента на използване на стоката за независима икономическа дейност се прилагат правилата за корекция на ползвания данъчен кредит.

В текстовете, които се отнасят до определяне на данъчната основа при безвъзмездна доставка на услуга, са предложени само редакционни промени.

Промени, свързани с констатирани несъответствия с правото на Европейския съюз, и привеждане на ДДС законодателството в съответствие с решения на Съда на Европейския съюз.

Във връзка с решение на СЕС по Дело C-209/14 се предвиждат изменения в критериите, които определят фактическото предоставяне на стока при условията на договор за финансов лизинг като доставка на стока.

Считано от 1 януари 2012 г., въз основа на писмо на Европейската комисия за несъответствия на разпоредбите на ЗДДС с членове 306 - 310 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност бяха въведени изменения в прилагането на специалния режим на облагане на туристическите услуги. С оглед на повишаване на конкурентоспособността на българските туроператори и във връзка с решения по дела C-189/11, C 269/11, C 193/11, C-309/11, C-236/11, C-450/11, C-293/11 и C-296/11 в законопроекта се предвижда специалният режим на облагане на туристическите услуги да се прилага по отношение на доставките на обща туристическа услуга от туроператор към всяко лице, в т.ч. към друг туроператор, когато действа от свое име и за своя сметка.

Във връзка с решение на СЕС по Дело C-111/14 е предложен ред за издаване на кредитно известие при намаление на данъчна основа или разваляне на доставка, за която е издадена фактура с начислен данък за получено авансово плащане, при обвързан с връщането на авансово преведената сума. Същевременно е предвиден и ред за извършване на

корекция на размера на ползвания данъчен кредит от получателя при развалянето на доставка, за която е издадена фактура за авансово плащане.

Промени във връзка с писма на Европейската комисия EU Pilot за констатирани несъответствия на разпоредби от ЗДДС с нормите на Директива 2006/112/ЕО.

В резултат на писмо на Европейската комисия EU Pilot 8324/16/TAXU със законопроекта се предлага отстраняване на несъответствие, свързано с обхвата на освобождаванията на доставки, свързани с международен транспорт, както е предвидено в член 148 от Директива 2006/112/ЕО, по-конкретно освобождаванията във връзка с доставката, отдаването под наем, снабдяването, обработката, строителството, поддръжката, ремонта, модификацията, трансформацията, сглобяването, оборудването, съоръжаването, превоза и унищожаването на плавателни съдове и въздухоплавателни средства.

За отстраняване на несъответствието с европейските правила в областта на ДДС, установено с писмо на Европейската комисия EU Pilot 7884/15/TAXU, се предлага промяна в разпоредбите, засягащи облагането с ДДС на доставки на стоки и услуги, при които данъчно задължено лице действа от свое име и за чужда сметка.

Промени, свързани с прецизиране на разпоредби, и редакционни промени във връзка с възникнали затруднения при практическото прилагане на закона.

Законопроектът съдържа разпоредби, които уреждат облагането с ДДС на дейността на неперсонифицираните дружества. Предлага се внасянето на стока или услуга от съдружник за постигане на общата цел по договор за създаване на неперсонифицирано дружество да не се счита за доставка на стока или услуга за целите на ЗДДС. За неперсонифицираното дружество няма да възникват права и задължения по този закон във връзка с получените стоки или услуги. Всички права и задължения по този закон във връзка с използването им от неперсонифицираното дружество, включително на правото на приспадане на данъчен кредит и на задължението за извършване на корекция на ползвания данъчен кредит, ще се изпълняват от съдружника, който ги внася за постигане на общата цел. Предвижда се и задължителна регистрация на неперсонифицирано дружество, в което са внесени стоки или услуги от съдружник - регистрирано по ЗДДС лице.

За привеждане в съответствие с правилото на чл. 64 от Директива 2006/112/ЕО е предложено в случаите на доставка на услуга с поетапно изпълнение, при която отделните етапи се приемат от получателя, всеки етап да се смята за отделна доставка, като на датата на приемането на съответния етап да възниква данъчно събитие.

В съответствие с предвиденото в чл. 132, параграф 1, буква „о“ във връзка с буква „л“ от Директива 2006/112/ЕО се предлага прецизиране на текста на разпоредбата, предвиждаща освобождаване на доставките на стоки и извършването на услуги от организации, които не са търговци, поставящи си цели от политически, синдикален, религиозен, патриотичен, философски, филантропски или граждански характер.

Регламентира се датата на настъпване на изискуемостта на данъка при вътреобщностно придобиване на ново превозно средство, когато няма издадена фактура, тъй като доставчикът е данъчно незадължено лице, например физическо лице, установено в друга държава членка, а получателят по доставката е нерегистрирано за целите на ЗДДС лице. Датата на изискуемост на данъка ще е датата на документа, удостоверяващ придобиването на новото превозно средство, когато е издаден преди 15-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е настъпило данъчното събитие.

Предвижда се предоставяне на възможност за прихващане на установения данък за възстановяване, в случаите на т.н. „ускорено възстановяване“ (в 30-дневен срок от подаване на справка-декларацията), с изискуемите публични вземания, възникнали до датата на издаване на ревизионния акт или на акта за прихващане или възстановяване.

Законопроектът предвижда изменения и допълнения в разпоредбите, засягащи действията на наследниците при смърт на регистрирано по ЗДДС физическо лице, независимо дали е, или не е едноличен търговец. Предвидена е възможност наследник, който възнамерява да продължи независимата икономическа дейност на починалото лице и не е регистрирано по ЗДДС лице, да може да се регистрира до 14-о число на месеца, следващ шест месеца от датата на смъртта на наследодателя. За целта наследникът следва да подаде заявление за регистрация по закона в 14-дневен срок от приемане наследството. В тази връзка е предвидено изменение и в разпоредбите, регламентиращи обхвата на стоките и услугите, за които при дерегистрацията на наследодателя не се дължи данък. Няма да се дължи данък при смърт на физическо лице, когато

наличните стоки и услуги, за които изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност е ползван данъчен кредит, са на обща стойност до 25 000 лв. включително. Когато общата сума на наличните стоки и услуги надвишава 25 000 лв., данък се начислява върху цялата обща сума. Регламентирани са редът и срокът за подаване от наследниците на справка-декларация и на отчетни регистри за последния данъчен период във връзка с задължителната дерегистрация на починалото лице.

Предложен е ред за документиране и отчитане на доставка, за която от доставчика е начислен данък преди прекратяване на регистрацията му по закона.

Други промени

Предлага се в оборота за задължителна регистрация по закона да се включва и оборотът, реализиран от преобразувания се или от отчуждителя, когато е лице, нерегистрирано по закона.

Обстоятелствата, обуславящи налагане на принудителната административна мярка - запечатване на обект за срок до един месец, са допълнени със случаите, когато лицата не спазват реда и начина за документиране на промените в касовата наличност в обект, извън случаите на извършени продажби. Предлага се и намаляване в срока за налагане на принудителната административна мярка - запечатване на обект от „един месец“, в „до 30 дни“ освен в случаите на повторно нарушение, когато мярката е точно 30 дни. Предвижда се по преценка на органа по приходите обектът да остане запечатан в предвидения по-горе срок независимо от заплащането на наложената глоба. Предложената промяна цели повишаване на превантивния ефект на принудителната административна мярка - запечатване на обект, при нарушения на Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. В настоящия момент тази мярка реално не се прилага предвид обстоятелството, че задължените лица заплащат глобата или имуществената санкция и не се стига до реално запечатване на обекта.

За отстраняване на възникнали в практиката затруднения са предложени някои редакционни и технически промени.

В Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО)

1. Промяна в начина на подаване на предвидените в закона декларации по образец

Съгласно предложената промяна се предвижда декларациите по образец по ЗКПО да се подават задължително по електронен път с електронен подпис. Едновременно с това е предвидена преходна разпоредба, съгласно която декларациите по образец, за които задължението за подаване възниква след 1 януари 2017 г., да се подават по електронен път.

Целта на направеното предложение е облекчаване на процеса на попълване и подаване на декларациите от страна на задължените лица, както и процесуална икономия за приходната администрация.

При подаване на данъчни декларации по електронен път се прави автоматична връзка с вътрешни информационни масиви на НАП, извършват се проверки и верификация на попълнените данни. При наличие на неточност се визуализира списък с грешки, което позволява декларацията да се попълва лесно и бързо, а дължимият данък се изчислява без аритметични грешки.

Във връзка с направеното предложение е предвидено отпадне на предвидената в закона отстъпка от данъка за електронно подаване на декларацията.

2. Промяна в реда за коригиране на счетоводни и други грешки

В ЗКПО е предложена промяна в реда за коригиране на счетоводни и други грешки.

Съгласно действащата разпоредба на чл. 75, ал. 3 от ЗКПО при откриване на счетоводни и други грешки, свързани с минали години, данъчно задълженото лице уведомява писмено компетентния орган по приходите, който в 30-дневен срок от получаване на уведомлението предприема действия за промяна на данъчния финансов резултат и на задължението за съответния данъчен период.

С предложението е предвидена възможност след изтичане на законоустановения срок за подаване на годишната данъчна декларация подателят да има право еднократно - в срок до 30 септември на текущата година, да направи промени, свързани с декларирания данъчен финансов резултат и с дължимия годишен корпоративен данък за предходната година, чрез подаване на нова декларация.

Предложеният режим за корекции предвижда при откриването на счетоводна или друга грешка данъчно задължените лица сами да коригират данъчния си финансов резултат съгласно изискванията на действащото законодателство чрез еднократно подаване на нова декларация с коректните данни в срок до 30 септември. По този начин - освен улесняване на данъкоплатците, се постига и процесуална икономия за администрацията, тъй като не се налага в 30-дневен срок от постъпване на уведомление компетентният орган по приходите да предприема действия за промяна на данъчния финансов резултат и на задължението за съответния минал период.

Предложението за промяна на механизма за корекции се отнася само за корекции на грешките, установени след изтичането на срока за подаване на годишната данъчна декларация за съответната предходна година и подадена през съответната текуща година. При откриване на грешки след изтичане на предложения срок за корекции, както и за коригиране на грешки за други минали години се прилага досегашното правило, а именно – данъчно задълженото лице следва писмено да уведоми НАП за допуснатата грешка. В проекта се предвижда и преходна разпоредба, съгласно която при откриване през 2017 г. на счетоводна грешка, свързана с 2016 г., данъчно задълженото лице да може еднократно - в срок до 30 септември 2017 г., да коригира данъчния финансов резултат и данъчното задължение чрез подаване на нова декларация за 2016 г.

Направеното предложение цели облекчаване на механизма за корекции на счетоводни и други грешки, установени след изтичането на срока за подаване на годишната данъчна декларация за предходна година и подадена през текущата година.

Често посочван проблем е, че в резултат на извършен независим финансов одит докладът може да се предостави на предприятието след крайния срок за подаване на годишната данъчна декларация, в резултат на което е възможно да се промени счетоводният финансов резултат, който е база за определяне на данъчния финансов резултат.

Друга причина е да се улесни прилагането на облекченията, предвидени в ЗКПО и в Спогодбите за избягване на двойното данъчно облагане, за обложени в чужбина печалби и доходи. Често поради обективни причини данъчно задължените лица получават документи, доказващи правото им на облекчение, след срока за подаване на годишната данъчна декларация за облагане с корпоративен данък.

3. Предложения за редакционни промени, както и за уеднаквяване на използвани термини във връзка със съответствие на понятията в закона с направените промени в други нормативни актове.

В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ)

1. Промени, свързани с освободените от облагане доходи от печалби и награди

Предложените промени са свързани основно с проблемите в практиката по прилагането на действащата разпоредба на чл. 13, ал. 1, т. 21 от ЗДДФЛ. На това основание са необлагаеми паричните и предметни печалби, получени от участие в игри, които не са хазартни по смисъла на Закона за хазарта, при които печалбата се определя на случаен принцип. Посочената законова разпоредба е изключително спорна по отношение на това в кои случаи печалбата се определя на случаен принцип и е предпоставка както за наличието на неединна данъчна и съдебна практика по прилагането ѝ, така и за използването ѝ за отклонение от данъчно облагане.

Към настоящия момент в обхвата на чл. 13, ал. 1, т. 21 от ЗДДФЛ биха могли да попаднат значителни по своя размер печалби, които са освободени от облагане. Следва да се подчертае, че игрите, посочени в тази разпоредба, не са хазартни и не подлежат на регулиране по реда на Закона за хазарта, поради което не са ясни аргументите за освобождаване от облагане на доходите, реализирани от такива игри. В тази връзка следва да се отбележи, че анализът на практиката на други държави - членки на Европейския съюз, като Финландия, Словения, Естония, с идентичен на България механизъм на данъчно третиране на хазартните игри (специален данък, който се дължи от организатора на хазартната игра и освобождаване от подоходен данък) показва, че същите са възприели подход да се облагат с подоходен данък печалбите от игри, които не са хазартни. С предложената нова редакция на чл. 13, ал. 1, т. 21 от ЗДДФЛ се предвижда освободени от облагане да бъдат само наградите от развлекателни автомати по смисъла на Закона за хазарта или съгласно законодателството на друга държава членка, както и предметните печалби с незначителна стойност от други игри на случайността. Предвидено е определение за предметна печалба с незначителна стойност, съгласно което това е предметна печалба, чиято пазарна цена е до 30 лева. В останалите случаи доходите от игри, които не са хазартни по смисъла на Закона за хазарта или по смисъла на законодателството на държава - членка на ЕС, или на ЕИП, ще се третират като облагаем доход за физическите лица.

Промяната в чл. 13, ал. 1, т. 20 има редакционен характер и е насочена, от една страна, към хармонизиране на разпоредбата с европейското законодателство, а от друга, към прецизирането ѝ с цел гарантиране на правилното ѝ прилагане както от администрацията, така и от данъчно задължените лица.

Новият момент в чл. 13, ал. 1, т. 22 е предложението да бъдат освободени от облагане ученическите награди (от олимпиади и други подобни състезания и конкурси), които съгласно действащия към момента закон подлежат на облагане.

2. Промени, свързани с данъчното облекчение за деца с увреждания

В разпоредбата на чл. 22в от ЗДДФЛ, регламентираща данъчното облекчение за деца, изрично е посочено, че облекчението се ползва и за годината, в която детето навършва пълнолетие. За данъчното облекчение за деца с увреждания (чл. 22г от ЗДДФЛ) подобна разпоредба липсва. Посочено е само, че данъчното облекчение се ползва в пълен размер за годината, в която са установени съответният вид и степен на увреждане, и за годината, в която изтича срокът на експертното решение. По принцип този текст обхваща повечето случаи, в които е възможно да се прилага облекчението, но съществуват хипотези, при които липсата на изрична разпоредба създава проблем за прилагане на облекчението. С предложената промяна се създава правна сигурност за лицата, ползващи данъчното облекчение за деца с увреждания.

3. Въвеждане на данъчно облекчение за извършени безкасови плащания

С проекта на закон се предлага въвеждане на облекчение за физическите лица, които при извършването на разходите си използват безкасови плащания. С направеното предложение се дава възможност да се ползва данъчно облекчение в размер 1 на сто от дължимия за годината данък върху общата годишна данъчна основа, но не повече от 500 лв., в случаите, в които извършените безкасови плащания от лицето са в размер 80 или над 80 на сто от доходите, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа.

С въвеждането на тази мярка физическите лица ще бъдат стимулирани да използват безкасови плащания, което от своя страна ще спомогне за повишаване на отчитането на оборотите на търговците, при които са извършени разходите от физическите лица.

4. Промени, свързани с облагането на земеделските стопани

С предложената промяна в чл. 29, ал. 3 се отстранява проблем, свързан със земеделските стопани, преминаващи от облагане по реда на чл. 29а към облагане по общия ред на чл. 29 от ЗДДФЛ. Проблемът е свързан със случаите, при които доходите са получени през предходни данъчни години, когато лицето се е облагало по реда на чл. 29а, но не са отчетени като приход за същата или за предходни години, с оглед на правилата на счетоводното законодателство. Според действащата нормативна уредба, ако впоследствие лицето премине към облагане по общия ред, е възможно тези приходи да останат необложени предвид различните принципи за формиране на облагаемия доход.

Останалите промени в чл. 29а от ЗДДФЛ са свързани с облекчаване и оптимизиране на процеса по деклариране на избрания ред на облагане от земеделските стопани. Съгласно разпоредбата на чл. 29а, ал. 3 от ЗДДФЛ редът на облагане с данък върху годишната данъчна основа, избран от физическите лица – земеделски стопани, се прилага за срок, не по-кратък от 5 последователни данъчни години. Към момента съществува неяснота относно това как следва да се процедира след изтичането на този срок (например дали избраният ред се запазва, или лицето отново трябва да подаде декларация - след което започва да тече нов 5-годишен срок; в случай че лицето не подаде декларация, по общия ред ли ще се облага, или ще продължи да се облага по реда, предвиден за ЕТ). Към настоящия момент липсва правна възможност за новорегистрираните земеделски стопани, които започват дейност през текущата година, да изберат да се облагат по реда на чл. 29а от ЗДДФЛ за същата година. Това е така, тъй като изборът винаги се заявява до 31 декември на предходната година, и когато лицата започнат дейност след тази дата, практически е невъзможно да приложат чл. 29а от ЗДДФЛ за годината, в която започват дейността.

Предложените промени в чл. 29а са за годината на регистрация изборът да се упражнява в годишната данъчна декларация за същата година, като заедно с това се запазва досегашното правило, че за следващите пет данъчни години лицето трябва да заяви избора си изрично с декларацията по чл. 29а, ал. 4. Същевременно се предвижда декларацията по чл. 29а, ал. 4 от ЗДДФЛ да се подава еднократно, като след изтичането на 5-те години избраният ред на облагане се запазва (без да е необходимо лицето отново да декларира това обстоятелство). Предложено е декларация да се подава само ако впоследствие земеделският производител промени избрания ред на облагане с облагане по общия ред, като такава възможност е предвидена за 2017 година със специална преходна разпоредба в закона.

5. Промени, свързани с доходи, подлежащи на облагане с окончателен данък

Съгласно действащото законодателство местните физически лица, които са придобили доходи, подлежащи на облагане с окончателен данък по реда на чл. 38 от ЗДДФЛ, от източници в чужбина, са задължени да ги декларират в годишната данъчна декларация. В годишната данъчна декларация се декларират придобитият доход, както и дължимият и внесен през годината окончателен данък. Освен това тези лица са задължени сами да внасят дължимия окончателен данък и да го декларират с декларацията по чл. 55 от ЗДДФЛ в срок до края на месеца, следващ тримесечието на придобиването на дохода.

Съществуващият механизъм създава изключително много затруднения на местните физически лица, особено когато обект на облагане са доходите от лихви по банкови сметки в чужбина. В тези случаи през текущата година може да е необходимо едно физическо лице да подаде четири декларации по чл. 55 от ЗДДФЛ (за всяко от четирите тримесечия, през които са придобити доходите от лихви по банкови сметки) и да внесе дължимия окончателен данък за съответното тримесечие, т.е. също четири пъти годишно, без оглед на неговия размер.

Предложената промяна улеснява физическите лица, получили доходи по чл. 38 от ЗДДФЛ от източници в чужбина, като регламентира облагането и декларирането им да става само годишно, съответно дължимият данък да се определя в годишната данъчна декларация и да се внася в срок до 30 април на следващата година.

Целта на предложението е значително намаляване на административната тежест и на разходите за лицата, свързани с процеса на деклариране и внасяне на дължимия данък за тези доходи, както и насърчаване на доброволното внасяне на окончателния данък.

6. Промени, свързани с реда на облагане на непарични вноски в търговски дружества

Съгласно действащото законодателство при извършването на непарични вноски в търговски дружества не се определя данък. Данък се дължи само при продажба или замяна на придобитите по този начин акции и дялове. Практиката показва, че сега действащият ред на облагане създава възможности за отклонение от данъчно облагане чрез:

- Апортиране на дяловете/акциите, които са придобити чрез непарична вноска. По този начин се избягва плащането на данък за положителната разлика между документално доказаната цена на придобиване на имуществото, което първоначално е било предмет на непарична вноска, и размера на непаричната вноска, вписан в устава на дружеството съгласно оценката на вещите лица. В тази връзка е предложена промяна в чл. 33, ал. 6, т. 11, като се въвежда специален ред за определяне на цената на придобиване при продажба/замяна на дялове/акции, които са получени чрез апорт на акции и дялове в друго дружество. В тези случаи цената на придобиване на новопридобитите акции и дялове е цената на придобиване на имуществото, което първоначално е било предмет на непарична вноска, доколкото към този момент доходите от продажбата/замяната на това имущество биха били облагаем доход по смисъла на ЗДДФЛ.

- Продажба на апортираното имущество от дружеството, в което е направена непаричната вноска, след което се намалява капиталът и се изплаща съответната сума на съдружника - физическо лице. В практиката е установено, че тази схема се използва, за да се избегне плащането на данък при продажба на недвижими имоти, но същата може да се ползва и при продажба на финансови активи или друго движимо имущество. В тези случаи, съгласно предложената промяна в чл. 13, ал. 4 се приема, че към момента на извършването на апортната вноска физическото лице е придобило доходи от продажба на съответното имущество, респективно данъчното третиране ще се съобрази с това, дали към момента на извършване на непаричната вноска доходът от продажбата на това имущество би бил облагаем или освободен от облагане по смисъла на ЗДДФЛ.

7. Промяна в дефиницията на понятието застраховки „Живот“

Съгласно действащата разпоредба на § 1, т. 14 от Допълнителните разпоредби на ЗДДФЛ дефиницията на понятието застраховки „Живот“ препраща към определени видове застраховки „Живот“, посочени в раздел I, т. 1 и 3 на приложение № 1 от Кодекса за застраховането (КЗ).

С новия КЗ, в сила от 1 януари 2016 г., са променени наименованията и обхватът на застраховките по приложение № 1, което води до разширяване на видовете застраховки, за които може да се ползват облекчения по чл. 19 и чл. 24, ал. 2 от ЗДДФЛ. Например допълнителната застраховка, която беше посочена в т. 6 от раздел I на приложение № 1 към КЗ и за която не се ползваха изброените данъчни облекчения, в новия КЗ е

посочена в т. 1, буква „в“ на приложението и по този начин - чрез промени в неданъчен закон, същата е включена към видовете застраховки, за които се прилагат облекчения по ЗДДФЛ. Освен това в т. 1, буква „а“ от раздел I към приложение № 1 на КЗ е добавена нов вид застраховка „Живот“, а именно застраховка „Живот с връщане на премии“, която не е в съответствие с целите на данъчните облекчения по чл. 19 и чл. 24, ал. 2. Това е така, тъй като при застраховката „Живот с връщане на премии“ съответните суми могат да се връщат в много кратки срокове (понякога до 1 месец), а целта на визираните данъчни облекчения е да се насърчи спестовността в по-дългосрочен план. В този смисъл предложената промяна има редакционен характер.

8. Промяна в начина на подаване на предвидените в закона данъчни декларации

Съгласно предложенията годишната данъчна декларация ще се подава само по електронен път за доходите, придобити след 1 януари 2017 г., т.е. при подаването на декларацията за 2017 г. В тази връзка е запазена предвидената в закона отстъпка от данъка за лицата, които подадат годишната данъчна декларация по чл. 50 за 2016 г. до 31 март 2017 г. по електронен път, като същата е ограничена до 1000 лева. Липсата на максимален праг за размера на отстъпката предоставя възможност за определен кръг данъчно задължени лица да намаляват значителни суми от дължимия данък.

Предвидена е изрична разпоредба, съгласно която има изключение за подаването по електронен път на декларацията и то се отнася за платци на доходи - предприятия или самоосигуряващите се лица (чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ), задължени да удържат и внасят данъци по реда на закона. За тях декларацията ще се подава по електронен път след 1 януари 2017 г. Когато обаче задължението за подаване на декларацията по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ е на физическото лице, придобило дохода, подаването на декларацията по електронен път ще се прилага от 1 януари 2018 г.

В проекта се предвижда и промяна, съгласно която справката, която изготвят предприятията и самоосигуряващите се лица по смисъла на Кодекса за социално осигуряване - платци на доходи за изплатените през годината доходи на физически лица, се подава по електронен път в срок до 31 януари на следващата година. Промяната се предвижда да се прилага и за доходи, придобити от физическите лица през 2016 г. Предложеният по-ранен срок е съобразен с новата електронна услуга на НАП, а именно - всяко физическо лице да може да провери какви са доходите, които платците са му

изплатили. По този начин лицето ще има възможност да направи такава проверка своевременно, т.е. преди изтичането на законоустановения срок за подаване на годишната данъчна декларация.

Целта на направените предложения за електронно подаване на данъчните декларации е да се намалят административните разходи - разходи за въвеждане на декларациите, разходи за отпечатването им и други, като в същото време ще се освободи ресурс, който да се насочи към извършването на други дейности. Също така ще се минимизира вероятността от допускане на грешки (включително аритметични) в данъчните декларации, поради това, че голяма част от тези грешки могат да бъдат отстранявани автоматично още при самото попълване. Ще се намали и последващата комуникация на органите по приходите с данъчнозадължените лица. Едновременно с това следва да се отбележи, че използването на персонален идентификационен код (ПИК) за подаване на декларациите по образец по електронен път не налага необходимост от допълнителни средства както за приходната администрация, така и за лицата, ползващи услугите. Издаваният ПИК е безплатен и процедурата по неговото издаване е опростена.

Въвеждането на изискването за подаване по електронен път на декларации и справки ще доведе, от една страна, до намаляване на административната тежест, а от друга - до намаляване на грешките, несъответствията и корекциите.

9. Други предложения

Въвежда се възможност за еднократна корекция на годишната данъчна декларация по инициатива на данъчно задълженото лице след изтичане на законовия срок за подаване на декларацията, каквато възможност към настоящия момента липсва. Аргументите са идентични с изложените в предложението, направено по ЗКПО. Целта е да се синхронизират двата данъчни закона, като се даде възможност и на физическите лица след изтичането на законоустановения срок, при необходимост, да извършват по своя инициатива корекции в подадената от тях годишна данъчна декларация еднократно, в срок до 30 септември на годината, през която изтича срокът за подаване на декларацията.

Друго предложение е създаването на възможност за подаване на годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ от наследниците на починали лица, като е предвидено, когато не е подадена декларация, задължението да може да бъде установявано с акт за установяване на задължението по чл. 106 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Към настоящия момент липсва правна възможност за подаване на годишна

данъчна декларация от наследниците на починало лице и установяването на данъчните задължения на починалото лице се извършва само с ревизия. Действащият механизъм е изключително сложен за администриране и затруднява както данъчно задължените лица, така и администрацията.

Останалата част от промените са с редакционен и правно-технически характер, като са свързани предимно с изброените промени в предходните точки.

В Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ)

В Закона за местните данъци и такси са предложени следните промени:

1. Промяна, свързана с данъчно задължените лица при концесия

Предлага се прецизиране на разпоредбите, свързани с определяне на данъчно задължените лица за данък върху недвижимите имоти, поради противоречива съдебна практика. При условие че едновременно е налице право на собственост и право на концесия върху недвижим имот, се предвижда всяко от задължените лица – собственикът и концесионерът, да заплаща данък върху недвижимия имот, съответстващ на неговата част на собственост/концесия.

2. Промени, свързани с изпълнението на Плана за действие с мерки, адресиращи основните проблемни области, възпрепятстващи нарастването на инвестициите, одобрен с Решение № 411 на Министерския съвет от 2016 г. (Плана за действие)

В Плана за действие са включени две конкретни мерки, по които Министерството на финансите е посочено за отговорна институция:

- определяне на разходоориентиран размер на таксите за услуги на общинско ниво;
- ускоряване на процедурата по издаване на удостоверение за данъчна оценка чрез регламентиране на максимален срок за издаване до 5 дни.

В изпълнение на Плана за действие, одобрен с Решение № 411 на Министерския съвет от 2016 г., е предложена промяна, съгласно която административните разходи - част от местната такса по предоставяне на административни услуги, да не могат да надвишават 20 на сто от размера на таксата за тази услуга. В ЗМДТ принципът за разходоориентираност е

въведен отдавна (чл. 7, ал. 1 и чл. 8, ал. 1 от ЗМДТ), но независимо от това събираните към момента такси в отделните общини за една и съща административна услуга са в много широки граници, което показва различно тълкуване на разпоредбите на ЗМДТ, като по този начин се поражда съмнение относно спазването на посочения принцип. Целта на приетото в Плана за действие и предложено в ЗМДТ предложение е да се избегне възможността за различно тълкуване на този принцип при определяне на таксите за административни услуги в отделните общини.

В изпълнение на втора мярка, приета в Плана за действие, свързана със ЗМДТ, е предложено срокът за издаване на удостоверение за данъчна оценка на недвижим имот да бъде намален от двуседмичен на петдневен. Това предложение е включено и в пакета от Мерки за подобряване на средата за развитие на бизнес с оглед на показателите на България в Доклада „Правене на бизнес“ на Световната банка, приети с Решение № 375 на Министерския съвет от 2014 г. Целта на предложението е значително намаляване на административната тежест за гражданите и бизнеса.

3. Промяна, свързана с изменения на срока за влизането в сила на измененията от Закона за местните данъци и такси, касаещи таксата за битови отпадъци

Във връзка с разработване на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси, в частта за таксата за битови отпадъци, към настоящия момент не е постигнат приемлив компромис за всички заинтересовани страни. Поради това проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси, касаещ таксата за битови отпадъци, както и методика за изготвяне на план-сметка, които да бъдат подкрепени от всички участници от междуправителствената експертна работна група, не могат да бъдат предложени на този етап. Във връзка с това е предложена промяна на срока за влизането в сила на измененията на чл. 66 и 67 от Закона за местните данъци и такси, който се предлага да бъде 1 януари 2018 г., а срокът за разработването на методиката е предложено да бъде до 31 март 2017 г.

В Закона за счетоводството (ЗСч)

Предложените в Закона за счетоводството промени са изготвени във връзка с необходимостта от прецизиране, коригиране и допълване на някои законови разпоредби с цел единно тълкуване и улесняване на практическото им прилагане както от лицата, така и от администрацията.

Предложени са следните промени:

1. По отношение на икономическите субекти, които са „предприятия“ по смисъла на закона

Допълнението в чл. 2 от закона е уточняващо, като по подробното изброяване на икономическите субекти, които са „предприятия“ по смисъла на закона, е необходимо с цел избягване на административни обжалвания и съдебни спорове.

2. По отношение на съхраняването на счетоводна информация

Допълнението в чл. 12, ал. 4 е прецизиране на разпоредбата по отношение на съхраняването на счетоводна информация след прекратяване на предприятие без правоприемство, като задължението за съхраняването на тази информация се вменява на ликвидатора на предприятието.

3. По отношение на категориите групи предприятия

С предложението за изменение на чл. 21 се предоставя възможност за определяне на категориите групи предприятия не на консолидирана основа, а на базата на обикновен сбор на показателите. Съгласно действащата законова разпоредба категорията на групата се определя на консолидирана основа от сумата на показателите за балансова стойност на активите и нетните приходи от продажби по индивидуалните финансови отчети на предприятията от групата. На практика това означава, че едно предприятие майка трябва да състави консолидиран финансов отчет, за да установи, че не е задължено да съставя същия. С цел намаляване на административната тежест за предприятията е предложено категорията на групите предприятия да се определя на базата на обикновения сбор на сумите на показателите по индивидуалните финансови отчети на предприятията от групата, увеличени с 20 на сто, което е в съответствие с член 3, параграф 8 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на директиви 78/600/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета.

4. Въвеждане на определение за „предприятие, което не е осъществявало дейност“

Предложено е определение за „предприятие, което не е осъществявало дейност“ за целите на чл. 17, ал. 2 и чл. 37, ал. 2 от закона.

Съгласно тези разпоредби съдружниците или собствениците на микропредприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период, могат сами да съставят годишните финансови отчети на тези предприятия, а всички дружества с акции, които не са осъществявали дейност през отчетния период, са освободени от задължението за извършване на независим финансов одит от регистрирани одитори. Практиката показва, че често възникват спорове относно понятието „предприятие, което не е осъществявало дейност“, като се прилагат разпоредби от Закона за корпоративното подоходно облагане, съгласно които годишен отчет за дейността не подават данъчно задължените лица, които едновременно не са извършвали дейност през годината и не са отчетели приходи или разходи за годината съгласно счетоводното законодателство.

Съгласно Закона за счетоводството предприятия в България имат задължение да публикуват годишните си финансови отчети в търговския регистър, като за обявяване на актовете Агенцията по вписванията събира такси. Тези такси са счетоводен разход.

Поради тази причина към момента се счита, че предприятие, което е платило такса за публикуване на годишен финансов отчет, е предприятие, извършващо дейност. Така облекчението, включително финансово, което законът предоставя на предприятия, неосъществявали дейност през отчетния период, е практически неприменимо.

Въвеждането на легална дефиниция в Закона за счетоводството ще предотврати възникването на спорове, както и противоречивото тълкуване и прилагане на законовите разпоредби.

В Закона за ограничаване на плащанията в брой (ЗОПБ)

Предлага се нормативно регламентираният праг за ограничение на плащания в брой в страната да бъде намален от 10 000 лв. на 5000 лв., като мярка за ограничаване на сивата икономика. Предлаганото допълнително ограничаване на плащанията в брой чрез промяна в Закона за ограничаване на плащанията в брой е в съответствие с наложилата се практика в държавите - членки на Европейския съюз, където прагът за ограничаване на плащанията в брой е в диапазон от 2000 до 3000 евро.

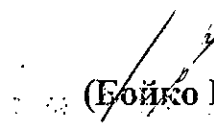
Предложението е плащанията на територията на страната да се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка, когато са:

- на стойност, равна на или надвишаваща 5000 лв.;
- на стойност под 5000 лв., представляваща част от парична престация по договор, чиято стойност е равна на или надвишава 5000 лв.

Ограничението ще се прилага и в случаите на плащания в чуждестранна валута, когато левовата им равностойност е равна на или надвишава 5000 лв. по курса на Българската народна банка в деня на плащането.

Мярката ще стимулира текущото отразяване на паричните потоци чрез първични счетоводни документи и ще способства за минимизиране на разплащанията в брой по сделки между лицата, участници в стопанския оборот.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 854

от 11 октомври 2016 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове.
2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.
3. Министърът на финансите да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

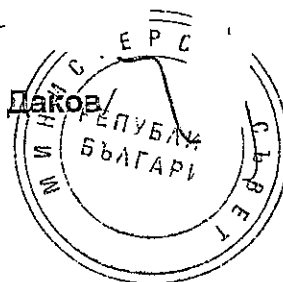
МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ЗА ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
"ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ":

/Веселин Даков/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№ 02.01-174.....
11 ОКТОМВРИ 2016 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	602 - 01 - 57
Дата	11 / 10 2016 г.

13²³

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ЦАЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №.....854..... на Министерския съвет от 2016 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове.

Приложение: съгласно текста.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ 650-01-323 / 11-10 2016 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 74, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям законопроект за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове, № 602-01-57, внесен от Министерски съвет на 11.10.2016 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по бюджет и финанси

Комисии:

- Комисия по икономическа политика и туризъм
- Комисия по регионална политика, благоустройство и местно самоуправление
- Комисия по земеделието и храните
- Комисия по европейските въпроси и контрол на европейските фондове

ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ДИМИТЪР ГЛАВЧЕВ